

Untill one is committed; there is hesitancy, chance to draw back. Concerning all acts of initiative and creation, there is one elementary truth, the ignorance of which kills countless ideas and splendid plans: that the moment one definitely commits oneself, then providence moves too. All sorts of things occur to help one that would never otherwise have occurred. A whole stream of events issues from the decision, raising in one's favor all manner of unforeseen incidents and meetings and material assistance, which no one could have dreamed would come his way. Whatever you can do, or dream you can do begin it. Boldness has genius, power, and magic in it. Begin it now.

በሚቀጥለው ምዕራፍ አንድ አርዕስት አናያለን። ይህ ሁኔታ ደግሞ የኅብረተሰባችን (በተለይ የዲያስፖራ ውጤት ሆነን በምዕራቡ ለምንጥር) ትልቅ ክፍል ስለሆነ የእምነት ጠላት ነው ብለን ለመገመት እንኳን እንገምት ይሆናል።

ምዕራፍ ዘጠኝ

ብቸኝነት

የእምነት ጠላቶችን ሰናይ የመጨረሻ ነጥብ አድርጌ ለቀርበው የፈለኩት ብቸኝነትን ነው። በምዕራቡ ኅብረተሰብ በተለይ በአሜሪካ ለብቸኞች የተለየ አድናቆት አለ። ባህሉ አራስህ በራስህ ቁም! ራስህን ቻል! ሰውዬው! ጀግናው! ይህ ሁሉ ብቸኞችን የሚያቆላምጥ አዳናቂ አባባል ነው። ብዙ አፈታሪኮችም አሏቸው፤ አዳኙ፤ የተራራው ሰው፤ ብቸኛው ከብት አርቢ (The Lone Ranger)። ሰው ያስፈልገኛል የሚል ምልክት እንኳን ካሳያቸው ፈሪነት ይመስላል “ምነው ራስህን መቻል አቃተህ አንዴ?” በሚል የጥያቄ አመለካከት ይገለጻል።

የመኸሻል ብቃት ሁሉን በራስ ማድረግ በሆነበት በምዕራቡ ኅብረተሰብ አብሮ የሚለው ቃል ብዙ ተደናቂነት የለውም። የብቸኝነት አባዜ በጣም ስለተናወጣቸው በጋብቻ እንኳን ሐብትሽ በሐብቱ ቀርቶ ቅድመ ጋብቻ የፍቺ ስምምነት (prenuptial agreement) የተከበረ የሕግ ሐረግ ሆኗል። በውስጥ ሕይወታችን ሰው እንደሚያስፈልገን ያለን ስሜትና ጉጉት ጉልህ ቢሆንም እንኳን፤ “አጅህን አትሰጥ፤ ነፃነትሽን አትሰዊ” ነው የሚሰጠን ምክር።

አንድ አፍሪካዊ ካህን ወደ አሜሪካ ተጉዘው በአንድ የሰፈር የጸሎት ፕሮግራም ላይ ተካፈሉ ይባላል። ከጸሎቱ በኋላ ከአስተባባሪው ጋር ሲጫወቱ አስተባባሪው “ስለ አሜሪካ የሚያስደንቀዎት ነገር ምንድነው?” ብዬ ጠየኳቸው አሉ። ገና ጥያቄዬን ሳልጨርሰው ከአፌ ነጥቀው “ብቸኝነታችሁ” ብለው መለሱልኝ። እኔ “ታላላቅ አውራ ጎዳናቸው፤ ረዣዥም ሕንጻዎቻችሁ” ወይ ደግሞ “እንግዳ ተቀባይነታችሁ፤ ለተቸገረ ያላችሁን ለማካፈል ያላችሁ ቸሮታ” ወይም ተመሳሳይ መልሶች ነበር የጠበቅሁት፤ መልሳቸው ገርሞኝ “ምን ማለትዎ ነው?” ብዬ ጠየቅኳቸው።

ሲያብራሩልኝ እንዲህ አሉ፡ “በእኔ አገር ሰው ብቻውን ለመኖር በእሳቡ እንኳን አይመጣለትም። ምንም ገንዘብ ቢኖረው እፓርታማ ውስጥ እንኳን ከሌላ ጋር አብሮ ነው የሚኖረው፤ ሰው ራሱን ከቤተሰቡና ከወዳጅ ነጥሎ መኖሩ እኮ ራሱ ድህነት ነው” አሉ።

አስተባባሪው “በእሳቤ አፍሪካዊው ካህን የነገሩኝ ሁኔታ ይታየኝ ጀመር አሉ። አብሮ መሆን ማለት ምን ማለት እንደሆነ ግልጽ ሆኖ እንደ ሰዕል ታየኝ፤ ባየሁት ሰዕል ደግሞ ተማረክሁ፤ እንደገና ደግሞ አስፈሪም ሆነብኝ። በውስጤ ያለ እንደ ነገር ያን አብሮ መሆንን በጣም ፈለገው፤ እንደገና በውስጤ ያለ ሌላ ነገር ያን አብሮ መሆን የሚለውን አሳብ ይዋጋው ጀመር፤ የሚያመስቃቅልና የሚያጣብብ ሰሜት ፈጠረብኝ። ከዚያ ጊዜ ጀምሮ በሕይወቴ ውስጥ ጥያቄ አለብኝ፤ የቱ ነው መልካሙ አብሮ መሆን ወይስ ለብቻ መሆን? መሆን አለመሆን? ጥያቄው ያ ነው” (በትንሽ የቬክስፔር ቅኝት ነው የዘጉት)

አምነት የሀብረት ጉዳይ ነው። ምክንያቱም በማምንበት ጊዜ ከአመንኩት ነገር ጋር ሀብረት አለኝ ማለት ነው። በእግዚአብሔር ስለማምን ከእግዚአብሔር ጋር ሀብረት አለኝ። የሀብረቱ ጥንካሬ ደግሞ በእግዚአብሔር የተደገፈ ነው። ይህ ሁኔታ የተጀመረው ደግሞ በአምነታችን ጀማሪ በሆነው በጌታ የሱስ ነው።

“አብ ሲሰራ ያየውን አንጂ ወልድ ከራሱ ምንም ሊያደርግ አይችልም፤ አብ የሚያደርገውን ሁሉ ወልድ ደግሞ ያደርጋልና” ዮሐንስ 5፡ 19።

ጌታ የሱስ በዚህ ቦታ በሚያደርገው ነገር ሁሉ በፍጹም በእግዚአብሔር ላይ የተደገፈ መሆኑን ነው የሚያውጀው። ከእስር ምዕራፎች በኋላ ደግሞ ይህንን ሁኔታ ከእኛ ጋር የሚያያይዘው ቃል ተናገረ።

“ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉም” ዮሐንስ 15፡ 5።

ጌታ የሱስ ከአባቱ ጋር ባለው ግንኙነት አውነት የሆነው እኛ ከእርሱ ጋር ባለንም ግንኙነት አውነት ነው። በእግዚአብሔር ላይ መደገፍን በምሳሌነት አሳየን፤ በእግዚአብሔር ላይ መደገፍ ዋጋ (virtue) ያለው ነገር መሆኑን ሲያሳየን ነው

“ምንም ሊያደርግ አይችልም” የሚለውን አባባል የተጠቀመው። በእግዚአብሔር ላይ ባለመደገፍ በስተቀር ምንም መሥራት እንደማንችል ነው የሚያሳየው፤ ያ ብቻ ሳይሆን ጌታ የሱስ በትምህርቱ ሁሉ ያሳየን ይህ መደገፍ ከላይ ወደ ታች ብቻ ሳይሆን ወደጎንም የሚሆን ነው። ከእርሱ ጋር እንደተያያዝን እርስ በርሳችንም መያያዝ እንዳለብን ነው ጌታ ያስተማረን። እንዲያውም ጌታን በሙሉት ለመለማመድ የእርስ በእርስ ጎብረት አስፈላጊ ነው። ወይም እንደ የእግዚአብሔር ሰው እንዳሉት “ብቻዬን ሆኜ ሰፈልገው (እግዚአብሔርን ማለታቸው ነው) እንድንደ አውቆ የተደበቀብኝ ይመስለኛል፤ በጎብረት ውስጥ እንዳገኘው ፈልጎ ሳይሆን አይቀርም”፤ ምልክትነቱም ግልጽ ነው፤ ሰዎች ከእግዚአብሔር ሲርቁ መጀመሪያ የሚያደርጉት ከጎብረት ራሳቸውን ማግለል ነው።

1. የጎብረቱ ክፍል መሆን

እንደ በፈውስ ሰጦታ የእግዚአብሔርን ሕዝብ የሚያገለግሉ ሰው እንደ ቀልቤን የያዘው ነገር ጽፈው እንበብኩ።

“እግዚአብሔር የክርስትና ሕይወቴን አድሶ ይህንን አገልገሎት (የፈውስ ሰጦታ ማለታቸው ነው) ከሰጠኝ ከሁለት አመት በኋላ በአመቱ በመጀመሪያው ወር እንደ ነገር ተናገረኝ” አሉ። “በዚህ አመት ብትታመም በራሱ ጸሎት አልፈውስህም” አለኝ። ከዚያም ልክ እንደቃሉ አደረገ። ትንሽ የራስ ምታት ወይ ጉንፋን በያዘኝ ቁጥር ራሴ ለራሴ ሰጸልይ ምንም ለውጥ አላይም፤ ሌሎች እንዲጸልዩልኝ ሰጠይቅ ግን እግዚአብሔር ወዲያው ይፈውስኛል” አሉ።

እነኚህን ነጥቦች አባቱ አናሰላለላቸው።

- እግዚአብሔር ከሰዎች ጋር ያለን ሀብረትና መደገፍ አያደገና አየቀጠለ እንዲሄድ እንጂ እንድንራራቅ ፈቃዱ አይደለም።
- አድገታችን የታቀደው አብሮ ነው እንጂ ለየብቻ አይደለም።
- እንደ እግዚአብሔር አመለካከት ሌሎች በሕይወታችን እንደሚያስፈልጉን ማወቅ የተከበረ ወይም ዋጋ ያለው ባሕሪ ነው።

አንድ ጥያቄ አዚህ ጋ ለማንሳት አስፈላጊ ቦታ ይመስላል። ሐዋርያው ጳውሎስ ቤተ ክርስቲያንን ለመግለጽ አካል የሚለውን ቃል ሲጠቀም ሰዕላዊ አገላለጽ ነው ወይስ እውነተኛ ነው? በተፈጥሮአዊ አገላለጽ መቼም ሰዕላዊ አገላለጽ መሆኑ ግልጽ ነው። ምክንያቱም ማንኛችንም የሌለ አካል ቅጥያ አይደለንም። ነገር ግን ጳውሎስ አካል የሚለውን ቃል የተጠቀመበትን

እውነተኛ አገላለጽ ከመንፈሳዊ አንጻር ማየት መቻል አለብን። መንፈሳዊው አለም እውነተኛ መሆኑን ካመንን፣ መጽሐፍ ቅዱስ እኛ የክርስቶስ እንደሆንን ነው የሚያሳየው (1 ቆሮንቶስ 12)። በመንፈሳዊ አለም ብቸኛ መሆን ተፈላጊ አለመሆኑን ብቻ ሳይሆን የማይቻል ለምምድ ነው። ምክንያቱም አንድ ብልት የሌለውን ብልት አገልግሎት ሊሰጥ አይችልም። ምንም ያህል አይን ጥሩ ቢሆን አይን መስማት አይችልም።

በክርስቶስ አካል ጎብረት ውስጥ የአግዚአብሔር መልካም ነገሮች የሚተላለፉ ናቸው። እውነተኛ ፍቅር በሥራ ሲገለጽ ሰናይ የበለጠ ፍቅር እንደግልጽ ይገፋፋል። መልካም ባህሪ ያለው ሰው ስታዩ፣ የአርሱን ባህሪ ለመለማመድ ትጥራለችሁ፤ አግዚአብሔር ሁኔታውን ያቀነባበረው እንደዚያ እንዲሆን አድርጎ ነው።

የሰላሴ ምስጢር የዚህ አብሮ የመሆን የጎብረት ውህደት ምሳሌ ነው። አንድ አምላክ በሶስት ህልውና መገለጹ። አንድነቱን መረዳት አስፈላጊነቱ በሰላሴ ውስጥ ያለውን ውህደት ለመገንዘብ ነው። ሶስትነቱን መረዳት ደግሞ ፍቅርንና የመሳሰሉትን መለኮታዊ ባህርያት ለመረዳት ይጠቅማል። ምክንያቱም ፍቅር ከአንድ በላይ መሆንን ይጠይቃል።

ለመውደድ የሚወደድ ያስፈልጋል። ፍቅር በብቸኝነት ወስጥ ቦታ የለውም። ወዳጅ እንዲኖር ተወዳጅ መኖር አለበት፣ ፍቅር በሁለቱ መካከል በመግባት ነው ሊገለጽ የሚችለው። ሰላሴ መለኮታዊ ሀብረት ነው፤ አብ ወዳጅ ሲሆን ወልድና መንፈስ ቅዱስ ተወዳጅ፣ ወልድ ወዳጅ ሲሆን አብና መንፈስ ቅዱስ ተወዳጅ፣ መንፈስ ቅዱስ ወዳጅ ሲሆን አብና ወልድ ተወዳጅ። በአንድነታቸው ደግሞ ቃሉ እንደሚል “አግዚአብሔር

ፍቅር ነው” ስለዚህ አግዚአብሔር ሀብረት ነው። ይህ መለኮታዊ ሀብረት ደግሞ ለሰብአዊ ሀብረት ሞዴል ነው። ሞዴል ብቻ ሳይሆን ሐዋርያው ጳውሎስ እንደሚል መነሻውም ነው።

“ከክፉ ምኞት የተነሳ በአለም ካለው ምግባረ ብልሹ ሕይወት አምልጣችሁ ከመለኮታዊ ባህሪ ተካፋዮች እንድትሆኑ በእነዚህ ነገሮች አማካይነት እጅግ ታላቅና ክቡር የሆነው ተስፋ ሰጥቶናል” 2ጴጥሮስ 1፡4።

አግዚአብሔር የራሱ ባህሪ ተካፋዮች እንድንሆን ይፈቅዳል፤ ይጋብዝንማል። ይህ መለኮታዊ ሀብረቱ ነው። ግን አንተ ብቻ ሳትሆን የተጋበዘከው እናንተ ሁላችሁም አብራችሁ ነው። የመለኮታዊውን ክብር ልናገኛቸው የምንችለው አንዳችን ከሌላችን ጋር በሚኖረን ፍጹም ሀብረት ውስጥ ብቻ ነው።

በአምነት ማደግን በሚመለከት እንግዲህ ከሌሎች ተለይተን ብቻችንን በሆንበት ቦታ ልናድግ አንችለም። ከዚህም የተነሳ፣ በአምነት ማደግ አንዳችን ከሌላችን ጋር የምንወዳደርበትና የበለጥን ነን የምንልበት ሊሆን አይችልም። አይኔ ከጆሮዬ ጋር አይወዳደርም፤ ተወዳዳሪዎች ወይም ተቃራኒዎች ሳይሆኑ ለአንድ ግብ የሚሠሩ ናቸው። አንተ ታጋሽነትህን፣ ልምምድህን፣ እውቀትህን፣ ጥበብህን፣ አመለካከትህን፣ ሰጦታህን ወደ ሀብረታችን ታመጣለህ። እነኚህን የአንተን ባህርያት ከአንተ ጋር ሀብረት ከሌለኝ በስተቀር ሌላ ቦታ ለገኛቸው አልችልም፤ በአምነት ለማደግ ግን በጣም ያስፈልገኛል፤ በግልባጬ ደግሞ እኔም የራሴን ይዘኔ ነው የምመጣው።

በአንድነት አንተና እኔ እነኚህን ባህርያት ማምጣታችን ለሀብረታችን የአምነት እድገት አስፈላጊ ነው። አንድ የአግዚአብሔር ሰው አብሮ መሆንን መዘቃ መፍጠር ነው በማለት የአንግሊካዊውን ቃል በመጠቀም እንደሚከተለው አብራሩት።

MUSIC

Modeling (ምሳሌነት) እውነት በሕይወታችን እንዴት መገለጽ እንዳለበት አንዳችን ለሌላችን በማሳየት

Understanding (መረዳት) አንዳችን ሌላችን ግልጽ ያልሆነውን አውነት ለመግለጽና ለማስረዳት በመጣር

Strength (ብርታት) በሰሜታችን ዝቅ በምንልበት ጊዜ አንዳችን የሌላችንን ፈቃድ ለማበረታታትና ለማነሳሳት በመሞከር

Inspiration (ማነቃቃት) የአምነት ልምምዳችንን ለማሳደግ አንዳችን ሌላችንን በማገዝ

Correction (መተራረም) አንዳችን ሌላችን ስህተትን በመጠቆም ለመተራረም መጣር

ይህ በሚሆንበት ጊዜ ሙዚቃ ለጌታ እንፈጥራለን። ያም ማለት ለጌታ የምናቀርበው ሙዚቃ ሲምፎኒ ይሆናል። አያንዳንዳችን አኛ ብቻ ልናመጣ የምንችለውን የሙዚቃ ቃና ይዘን ለንመጣ የሚጣፍጥ ሙዚቃ መንቀርቅር ይጀምራል።

ተስፋዬ ገብረአብ “የጋዜጠኛው ማስታወሻ” በሚለው መጽሐፉ ከያሬድ ጥበቡ የተጠቀሰ ብሎ ስለ አትሮጽያዊነት አንድ ቆንጆ ጽሁፍ ጠቅሷል። አሳቤን ሰብሰብ አድርጎ ስለሚገልጸው፣ ያለ ፈቃድ በዚህ ቦታ ብጠቀምበት ያሬድም ተስፋዬም ቅር እንደማይሰኙ እርግጠኛ ነኝ።

“የኦሮሞው የመለከት ድምጽ አየቀረበ ሲመጣ፣ በአማራ ዋሽንት፣ በትግራ ክበር፣ በጉራጌ ዳንኪራ፣ በደቡብ አምቢልታ ታጅቦ የሚወጣው ሀብረ ድምጽ፣ ከአያንዳንዱ ኢትዮጵያዊ አዕምሮ ሳይሆን ከውስጠ ህሊናው የሚንቀረቅር ታላቅ ሲምፎኒ እንደሚሆን ጥርጥር የለኝም።”

መዘንጋት የሌለብን ነጥብ በፒያና ላይ ቆንጆ ሙዚቃ ለማውጣት ተጨዋቹ ነጩንም ጥቁሩንም ቁልፍ መጫን አለበት፣ ወይም ጳውሎስ እንዳለ ጌታ የሱስ በመካከለችን የጥል ግድግዳ ሆነው የሚለያዩንን ነገሮች ሁሉ አፍርሷል።

አይሁድ ወይም አረማዊ
ወንድ ወይም ሴት
ሐብታም ወይም ደሀ
ወጣት ወይም ጎልማሳ
አሠሪ ወይም ሠራተኛ
በአምነት አዲስ ወይም በአምነት የቆየ

እስቲ ከእነኚህ አስራ ሁለት ቃላት አንተን ወይም አንቺን የሚገልጹሽን ስድስቱን ቃላት አስምሩባቸው። እነኚህ ግልጽ የሆኑ የአኛነታችን ገለጻዎች ሲሆኑ ለሀብረታችን ቢያንስ እነኚህን ማምጣት እንችላለን። ከፍ ብለን የገለጽናቸውን ባህርያት ታጋሽነት፣ ልምምድ፣ አውቀት፣ ጥበብ፣ አስተያየት፣ ስጦታን ከእነኚህ ገለጻዎች አኳያ አስቀምጠን ጠቅላላ ድምራቸውን ስናይ፣ አያንዳንዳችን በሌላ ሊተካ የማይችል ጥቅም ለአምነት አድገት አናመጣለን። ጌታ የሱስ የአጥቢያ ቤተ ክረስቲያንን ሲያቅዳት ይህ አይነቱ ጎብረት ለአለም አንዲታይባት ለማድረግም ጭምር ነው። እስቲ በአምነት ለማደግ አንዳችን በሌላችን ልንረዳበት የምንችልባቸውን መንገዶች በሁለት ቃላት እንመልከት።

2. አብሮ መሥራት (Synergism)

የአንግሊዝኛው ቃል Synergism ከሁለት የግሪክ ቃል የተውጣጣ ነው። Syn ማለት አብሮ (together) ሲሆን ergos ደግሞ ሥራ ወይም መሥራት ማለት ነው። በአጠቃላይ ትርጉሙ አብረው የሚሰሩ ሲሆን በአጠቃቅም ላይ ሲውል ደግሞ ብቻ ለብቻ ከሚሰሩት የበለጠ ይሰራሉ የሚለውን አሳብ ለማጽናት ነው።

ክሪብኤጅ የሚባል አንድ የካርታ ጫወታ አለ። ሁለት አንድ አይነት ካርታዎች ካሏችሁ ሁለት ነጥብ ታገኛላችሁ፣ ሶስት አንድ አይነት ካርታዎች ካሏችሁ ስድስት ነጥብ ታገኛላችሁ፣ አራት አንድ አይነት ካርታ ካላችሁ ነጥባችሁ አስራሁለት ይሆናል። ይሄ አብሮ መሥራት (Synergism) ይባላል። ካርታዎቹ በአንድነት ሲጠራቀሙ ዋጋቸው ለብቻ ለብቻ ከሚኖራቸው በጣም የበለጠ ይሆናል።

በመጽሐፍ ቅዱስ አስራ ሁለት የሀብረተሰብ ቁጥር ነው ይላሉ የመጽሐፍ ቅዱስ ቁጥር አጥኚዎች። አስራ ሁለቱ የአስራኤል ነገዶች፤ አስራ ሁለቱ ደቀመዛሙርት ለዚህ እንደ ምሳሌ ይጠቀሳሉ። የሶቪየት-ጂኦርጂያውያን ደግሞ ለመተዋወቅና አብሮ ለመሥራት አስራ አንድ ወይም አስራ ሁለት ሰዎች አብረው ቢሆኑ ቶሎ የተሻለ ውጤት ያገኛሉ ይላሉ።

አስራ ሁለት ሆነው አብረው በእግዚአብሔር ተማምነው የሚሰሩ ሰዎች የሚያመጡት ውጤት በጣም ትልቅ ነው፤ የሥራው ክንውንና ጥራት ቤተክርስቲያኑ በሙሉ ተባብሮ ከሚሠራው የተሻለ እንደሆነ ተጠንቶ ተደርሶበታል።

ብዙ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ይህንን አውቀው ሥራን አስራ ሁለት ወይም ከዚያ ላነሰ ግሩፕ በመስጠት የተሻለ ውጤት ያገኛሉ። በየቤተክርስቲያኑ እየተሰፋፋ ያለው ይህ የትንንሽ ቡድን እንቅስቃሴ የመሆንና የማድረግ ነገር ነው። የጠራን እግዚአብሔርን የሚጠብቅብንን አይነት ሰዎች ለመሆን ትንንሽ ቡድን የበለጠ ይረዳናል። የእግዚአብሔርንም ነገር ለማድረግ ጥሩ ውጤት ለማምጣት አነስተኛ ግሩፕ ጠቃሚ ሆኖ ተገኝቷል። በዚህ አብሮ በመሥራት እድገት አለ።

አንድ አይነት ሰጦታ ያላቸው ሰዎች አብረው በዚያ ሰጦታቸው ሲያገለግሉ ውጤቱ ብቻ ለብቻ ሆነው የሰጡት አገልግሎት ከሚያመጣው ድምር በጣም የበለጠ ይሆናል። አንዳንድ ሰዎች አንድ ነገር ይሆናል ብለው ያላቸው እምነት ከፍ ያለ ከሆነ፤ አብረዋቸው የሚሠሩትም ሰዎች እምነትም ያድጋል። የማውቃቸው ሰውዬ አሉ፤ ሰው አኔ ከጸላይኩለት በመንፈስ ቅዱስ ይሞላል ብለው የሚያምኑ፤ ከአሳቸው ጋር ስሆን የአኔም እምነት በዚያ ነገር ላይ ከፍ ያለ ይሆናል። ሌላ ሰውም አውቃለሁ አጋንንት ያለበትን ሰው እጄን ጭኜ ከጸላይኩለት አጋንንቱ ይወጣል ብሎ የሚያምን። ከእርሱ ጋር ስንጸልይ የአኔም እምነት ከፍ ስለሚል አጋንንት ተንጨጭተው ይወጣሉ።

“አንድ ሰው አንደት ሺሁን ያሳድዳል? ሁለቱስ አንደት አስር ሺሁን እንዲሸቹ ያደርጋሉ?” ዘዳግም 32፤ 30።

ይህንን ቃል በገጹ አይተን ስንተረጉመው አብረው ሲሠሩ እያንዳንዳቸው የሚያመጡትም ውጤት ብቻ ለብቻ ሲሠሩ ከሚያመጡት እምነት አጥፍ የበለጠ ነው። ጥያቄው ታዲያ ከማን ጋራ እየሠራን ነው?

3. እርስ በእርስ (mutuality)

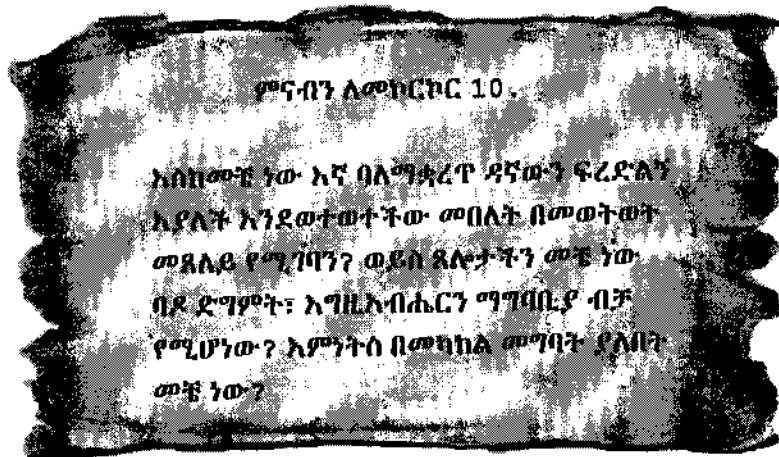
ይህኛው ቃል አላይ ካየነው ቃል በትንሹ የተለየ ነው። ያኛው (አብሮ መሥራት) አብሮ ሲሆኑ ጋይል እንደሚበዛ ሲሆን፤ ይህኛው ደግሞ አብሮ ሲሆኑ ሸክም እንደሚቀል ነው የሚናገረው። ሐዋርያው ጳውሎስ ለገላትያ ሰዎች ሲጽፍላቸው

“አንዱ የሌላውን ከባድ ሸክም ይሸክም? በዚህ ሁኔታ የክርስቶስን ሕግ ትፈጽማለችሁ” ገላትያ 6፤ 2 ነው ያላቸው።

የክርስቶስ ሕግ ምንድነው? እርስ በርስ መዋደድ። የፍቅርን ሕግ ለማሟላት ሸክማችንን መከፋፈል በምንችልበት ጎብረት ውስጥ መሆን አለብን።

እግዚአብሔር በእንደዚያ አይነት ጎብረት ውስጥ ግሩም ድንቅ ሥራ ይሠራል። ከከበዳት ከእንደ ላይ ቀንበረን እንስቶ ለግሩፑ አከፋፍሎ በእነርሱ ጫንቃ ላይ አስቀምጦ እርሷን ሲያሳርፋት አይቻለሁ። በጎብረታችሁ ውስጥ የራሳቸው የባሰው ሸክም ሳይሰማቸው ለሌላው ሸክም የበለጠ የሚጨነቁና የሚጸልዩ ሰዎች አታውቁም? ባታውቋቸውም እርግጠኛ ነኝ አሉ።

ተጨንቀውስ የነበሩ ሰዎች ጭንቀታቸውን ወደ ጎብረቱ አምጥተው ምንም ነገር ሳይለወጥ እነርሱ ግን እጄይ ብለው ሲሄዱ አጋጥሟችሁ አያውቅም? ምስጢሩ የእርስ በእርስ ጉዳይ ነው። በዚህ አይነት ጎብረት ውስጥ እምነታችን ጠንካራ በሆነበት እኳያ በጎብረቱ ውስጥ ሌላ ያ ነገር ይሆንላቸዋል ብለን እናምናለን። በድፍረት የሆነ እምነት ደግሞ ይተላለፋል። እግዚአብሔር በገንዘብ ኹግር ውስጥ ልጆቹን እያሰገባም ብሎ የሚያምን ገንዘብ እያጣ የሚቸገረውን ሰው ቀንበር ሊሸክምለትና በእምነት ወደ እግዚአብሔር ሊያቀርበው ይችላል።

በተለይ ስሜታዊ የሆነ ችግር (emotional problem) ያለባቸው ሰዎች ለመፈወስ ሌላ ሰው ስለ አነርሱ ፈውስ አምነት እንዲኖረው ማስፈለጉን ተምረዋል። በአርግጥም አምነት የፈቃድ ድርጊት እንደሆነ አምናለሁ። እግዚአብሔር ግን ባለፍንበት ስሜታዊ ችግር ተመልሰን እንድናልፍ ስለማይፈልግ፣ ፈውሳችንን በሌሎች አምነት ያደርገዋል። ያ ለእኔ የሚያምንልኝ ሰው እኔ የተሸከምኩትን ቀንበር የውስጡን ዝባዝንኬ ስለማያውቅ ሸከሙ ቀለል ያለ ይሆንለታል፤ ስለዚህ አምነትንም ለመለማመድ ይቀለዋል።

እግዚአብሔር አንዳችን ለሌላችን እንድናምን ይፈቅዳል አንደ? አዎን ይፈቅዳል። ይህም ማለት በአንዳንድ የሕይወት ክፍል እኔ ራሴ የሚሠራ አምነት ላይኖረኝ ይችላል። አርስ በአርስ በምንደጋገፍ ጊዜ እኔ አምነቴ በጎደለበት በአንተ ወይም በአንቺ ውስጥ ያለው አምነት ግን በእኔ ሊሠራ ይችላል። አንዳውም በአንዳንድ ነገር ላይ በአንተ ወይም በአንቺ ውስጥ ካልሆነ በስተቀር እግዚአብሔር ሙሉ አምነት አይሰጠኝም።

ስለዚህ ከአናንተ ጋር ቅርብ መሆን ያስፈልገኛል፤ ራሴን ለአናንተ ግልጽና ክፍት ማድረግ ይኖርብኛል። አለዚያ በሕይወቴ ውስጥ ትልቅ ጉድለት ይኖረኛል።

በሕይወታችሁ ያሉት ሰዎች አምነታቸው ለአናንተ የሚያስፈልጋችሁን ያህል አለማመናቸውም የአናንተን አምነት ሊያቀጭጭ ይችላል። ይህ ለብዙዎቻችን አዲስ ትምህርት እንደሚሆን ይገባኛል። ዝባናን መሸፈን፣ ጓዳን ወይም የውስጥን ለብቻ ማድረግ ለግልኝነት (privacy) መጠንቀቅ በተለይ በምዕራቡ ጎብረተሰብ ባህልም ወግ ነው። ነገር ግን አንዳንድ መንፈሳዊ ሕይወት በሙሉት እንዲሠራ ልማዱ መሰበር አለበት።

ሌሎች መጥተው የአኛን አምነት ለአነርሱ ባስቸገራቸው ነገር እንዲጠይቁን ክፍት መሆን አለብን። ማመን ቀለል የሆነለችሁ ነገር ምንድነው? አምነትን ለማግኘት የከበዳችሁ ነገርስ የለም? ይህ ሁኔታ ከጎረቤቶቻችሁ፣ ከቤተ ክርስቲያናችሁ አባሎች፣ ከትዳር ጓደኛችሁም እንኳን የተለየ ይሆናል።

እነኚህን ነገሮች በቅርብ እንድትመረምሯቸውና ለራሳችሁ አውነተኛ ሆናችሁ እንድትመልሷቸው ለበረታታችሁ እወዳለሁ። ምክንያቱም ክርስትና የብቸኝነት ጉዞ እንዲሆን አልታቀደም፤ እንደምታውቁት ቅድመ ክርስትና እንኳን የብቸኝነት ጉዞ አልነበረም። አንዳንድ ነገሮች ያለምንም ለውጥ ከብሉይ ኪዳን ወደ አዲስ ኪዳን ተሸጋግረዋል፤ አምነት አንዱ ነው።

የሱናማዊቷ ሴት ታሪክ የአምነት አጥረት አለበት ብሎ የአምነት እርዳታ መጠየቅ ለሚፈልግ ሁሉ ጥሩ ምሳሌ ነው። ታሪኩ በ 2 ነገስት 4 ውስጥ ነው ያለው። ልጅ እየፈለገች ያለ ልጅ የነበረችበት ሴት ለነቢዩ ለኤልሳ ቸሮታ በማድረግ በቤቷ የአንግዳ ማረፊያ አሠርታ ለአርሱ መጠቀሚያ አዘጋጅቶለት። ለአርሷ ከነበረው ውለታ (gratitude) የተነሳ ኤልሳ ደግሞ በሚቀጥለው አመት ልጅ እንደምትወልድ አምኖ ትንቢት ተናገረ፤ ትንቢቱም ተፈጸመ ታሪኩ ግን በዛ አለበታም።

ምናብን ለመከርከር 10.

እስከመቼ ነው እኛ ባለማቋረጥ ዳኛውን ፍረድልን
አያሌች እንደወተወተችው መበለት በመወትወት
መጸለይ የሚገባን? ወይስ ጸሎታችን መቼ ነው
ባዶ ድግምት? እግዚአብሔርን ማግባቢያ ብቻ
የሚሆነው? እምነትስ በመካከል መግባት ያለበት
መቼ ነው?

አንድ ቀን ይህ በአምነት የተወለደ ልጅ ከአባቱ ጋር በሜዳ ተሰማርቶ መሥራት የሚችልበት እድሜ ሲደርስ ራሱን ብሎ ታመመ፤ አባቱም ወደ ቤት ላከው፤ ከጥቂት ሰዓት በኋላም ሞተ። እናቱ ከዚህ በኋላ ያደረገችው ጥልቅ የሆነ ትምህርት ያለበት የአምነት ምሳሌ ነው።

የልጁን አስከሬን ኤልሳዕ አልጋ ላይ አደረገችው። የልጁ አካል ከኤልሳዕ ጋር የሚገናኝበትን አንድ መንገድ ፈልጋ ያገኘችው ነው። አምነት ከተፈጥሮአዊ መነካካት ጋር የተያያዘ ነገር እንዳለው የተረዳች ይመስላል። ወደ ኤልሳዕ ወዲያው ለመሄድ መዘጋጀት ጀመረች። ኤልሳዕ የእግዚአብሔር ሰው እንደሆነ፤ ልጇንም ያገኘችው በኤልሳዕ የአምነት ቃል እንደሆነ ታውቅ ነበር። ይህ አስደንጋጭና አባዛኝ ነገር ሲደርስባት በመጀመሪያ እርሱን ማሰቧ አያስደንቅም።

ችግሯንና ኃዘኗን ለማንም፣ ለልገለጠችም። ለምን ወደ ነቢዩ ለመሄድ እንደፈለገች ባሏ ቢጠይቃትም እንኳን “ምንም አይደል ልሂድ” ባንድንድ የእንግሊዝኛ ትርጉሞች “ግደለም ሁሉም መልካም ነው” ነው ያለችው። ግን ሁሉ መልካም አልነበረም። በዛሬ ዘመን ሳይኮሎጂስቶች ብትመዘን “በክህደት ወስጥ” (in denial) ብለው ነበር የሚመድቧት። ከባሏም ጋር የመነጋገር ችግር ያለባት ትመስላለች። ነገር ግን ከዚያ ጠለቅ ያለ ምስጢር አየተካሄደ ነበር። በዚያ ሀዘኗ ውስጥ አያላች ሱናማዊቷ ሴት አምነት እየተለማመደች ውጤቱንም በፈቃዷ የተቀበለች ይመስላል። ሁሉም መልካም ሳይሆን ሁሉ መልካም እንደሆነ የሚያሳይ አምነት፤ ጌታ የሱስም አኮ ያሳየው አምነት ይህን አይነት ነበር።

“ወዳጆችን አልአዛር ተኝቷል፤ አኔም ከእንቅልፍ ላስነሳው አሂዳለሁ”
የሐንሰ 11፣ 11።

ጌታ የሱስንም “በክህደት ውስጥ ነው” ሳይሉት የቀራሉ? እርሱ ግን የአምነቱን ውጤት አያየ ነበር የሚናገረው። ኤልሳዕ ሴትዮዋ ስትመጣ ከሩቅ ሲያያትና አገልጋዩን ግያዝን “ምነው ደሀና አይደለሽምን?” ብሎ እንዲጠይቃት ሲልከው “ሁሉ ነገር ደሀና ነው” ብላ ነው ለግያዝ የመለሰችው።

ከኤልሳዕም ጋር ፊት ለፊት ስትገናኝ ስለልጇ መሞት በግልጽ አላወራችም፤ ነገር ግን

ጥያቄ ብቻ ነው ያነሳችው “ጌታዬ ለመሆኑ እኔ ልጅ አንድትሰጠኝ ጠይቄህ ነበረን? አጉል ተሰፋ አንዳትሰጠኝ አላልሁምን?”

ከኤልሳዕ ከራሱ በቀር ሌላ የተለወጠ ነገር ላለመቀበል ወስኖ ነበር። ኤልሳዕ ግያዝን “እንግዲህ ሩጥ ... በትሬንም በልጁ ፊት ላይ አድርግ” ብሎ ሊልካቸው ሲሞክር እርሷ ግን “ሕያው እግዚአብሔርን በሕያው ነፍሱህ አምላለሁ ፈጽሞ ትቼህ አልሂድም” አለች።

ከዚያ በኋላ የታሪኩ ትኩረት ከሴትዮዋ ላይ ይነሳና በኤልሳዕ ላይ ይሆናል። እርግጠኛ ነኝ ሴትዮዋ ቤት ከደረሱ በኋላ ኤልሳዕ በሰገነቱ ላይ ባለው ክፍል ውስጥ ለልጁ ሲጽልይ እርሱም በታችኛው ክፍል ሆኖ ትጽልይ ነበር። ነገር ግን የእግዚአብሔር ቃል እዚያ ላይ አላተኮረም፤ ምክንያቱም የእርሱዋ አምነት ከኤልሳዕ አምነት ጋር ተጣምሮ ነበር። ብቻዋን የነበራት አምነት ከኤልሳዕ ጋር አንድነትና አስቻላት፤ ከኤልሳዕ ጋር አብረው ሲያምኑ ግን ማዕበሉን ቀለበሱት።

በማዕበል ውስጥ በምታልፉበት ጊዜ ለብቻ መጋፈጥ ጀብደኝነት አይደለም። የምትችሉትን ያህል አብረዋችሁ የሚቆሙ ጸላዮች ከየቦታው ቀስቅሱ። እግዚአብሔር የሚጠቀምባቸውን፤ በትባት የሚያገለግሉትን፤ በአገልግሎታቸው ከዚህ በፊት የተነካችሁባቸውን ሰዎች አብረዋችሁ እንዲቆም ተስቅሷቸው። በማዕበል ስትያዙ ጊዜው የተራ ጸሎት ጊዜ አይደለም። አንዳንድ መንፈሳዊ መሪዎች ይህን አይነቱን ጊዜ “የመንፈሳዊ ውጊያ” (Spritual Warfare) ነው የሚሉት። ለአንተም ለአንቺም በጸሎት አብረዋችሁ ለሚቆሙትም አካሉ አንድ ስለሆነ፤

“አንድ ብልት ቢሰቃይ፤ ብልቶች ሁሉ አብረው ይሰቃያሉ” 1 ቆሮ 12፣
26።

የሱናማዊቷ ሴት የኤልሳዕን ተራ የሆነ አገልግሎት ብቻ አልፈለገችም። ሌላውን በእርሱ ፋንታ መለክ ለሌላ አይነት ችግር ይሠራ ይሆናል። ዛሬ ግን የእርሱ መገኘትና የእርሱ አምነት አስፈላጊ መሆኑን አውቃ ነበር፤ ስለዚህ ተሳካ።

መቼም ማንኛችንም እንደ ኤልሳዕ በእንደዚህ አይነት ሁኔታ ውስጥ ማለፍ

አንፈልግም፤ ምክንያቱም በአምነታችን ላይ ያልተጠበቀ ተጽእኖ ያመጣብናል፤ ግን አግዚአብሔር ያለ ምክንያት በአንደዚያ ያለ ሁኔታ ወስጥ አንድንሆን አያደርግም። አንዳንዴ አምነታችንን የሚጠይቁን ሰዎች በእኛ አምነት ላይ ያላቸው መተማመን የእኛን አምነት ያነሳሳዋል። ባለቤቴ ብዙ ጊዜ የምትለኝ ነገር አለ “አንተ ከጸላይክልኝ ይሳካልኛል”። ሩቅ በነበርኩበት ጊዜ ሰደውልላት “አንተ መጸላይ አትርሳ” ወይም “አንተ ስለ ጸላይክ ተሳካ” ትለኝ ነበር። ያ ደግሞ አርሷ በጠየቀችኝ ነገር ላይ አምነቴን ያነሳሳዋል።

በዚህ መጽሐፍ ወስጥ በምዕራፍ 3 ያየናትን የከነአናዊቷን ሴት ታሪክ እንድናይ ያደረገው ምናልባት ለዚህ ይሆናል። ያቺ ሴት ልጇ በአጋንነት ተይዛ የመኖሯን ሁኔታ አልቀበልም አለች። መቶ አለቃውም የአገልጋዩን ወደሞት መሄድ አልቀበልም አለ። ሱናማዊቷ ሴትም የልጇን መሞት አለመቀበል ብቻ ሳይሆን ለማውራት እንኳን አልፈለገችም። አስራ ሁለት አመት ደም ሲፈሳት የነበረችዋ ሴት ለደም መፍሰስ አምቢ የሚል አምነት፣ በርጢጫዎስ አይነሰውርነትን አሻፈረች የሚል አምነት፣ ዝም በል እንኳን ሲባል አምቢ እውርነትን አልፈልግም ብሎ አመነ። የጌታን መልስ አስኪያገኝ ድረስ የዳዊት ልጅ ማረኝ አያለ ጮኸ!

ለምንድነው አምቢ ማለት የሚገባቸው? ምን ሁኔታ ነው በሕይወታችሁ፣ በቤተሰባችሁ፣ በማሳበረሰባችሁ፣ በቤተ ክርስቲያናችሁ በቃ ከእንግዲህ ለዚህ ነገር አምቢ የሚያሰኝ አምነት እንዲኖራችሁ የሚጠይቅ?

ለዚህስ ነገር ማን እንዲተባበራችሁ፣ አምነታችሁ ከማን አምነት ጋር ቢደመር ይሠራል ብላችሁ ታምናላችሁ? የማን ቅባት፣ የማን የአምነት ቃል በዚያ ነገር ላይ ያስፈልጋችኋል? አንዲህ ያሉትን ጥያቄዎችን በሕይወታችሁ ደጋግማችሁ እየጠየቃችሁ መመለስ ያስፈልጋችሁ ይሆናል። ግን ከሱናማዊቷ ሴት ታሪክ ተማሩ፤ ለማመን የሚያስፈልጋችሁንና የሚያግዛችሁን የሌለ ሰው አምነትም ፈልጉና ጸሎታችሁን ከአግዚአብሔር አስመልሱ።

ክፍል አራት ጠለቅ ያሉ ጉዳዮች

አስካሁን ያየነው የዚህ መጽሐፍ ብዙው ክፍል የገለጸው ስለተራ አምነት ነው። በዚህ በመጨረሻው ክፍል ግን የአምነትን ስጦታ እናያለን። የአምነት ስጦታ ከተራውና በየእለቱ ከምንለማመደው አምነት እንዴት እንደሚለይ እናጠናለን። የአምነትንና የነፃነትን ግንኙነት እንመረምራለን፤ በመጨረሻም መጽሐፉን ለመዝጋት በእኛ ፈቃድና በአግዚአብሔር ፍቅር መካከል ስላለው ግንኙነት እንመለከታለን።

ምዕራፍ አስር

የአምነት ስጦታ

1. ሶስት አይነት ስጦታዎች

በአጠቃላይ ስለ አግዚአብሔር ስጦታዎች (የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች) በምናጠናበት ጊዜ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ሶስት አይነት ስጦታዎች እንደ አሉ እንመለከታለን፤ ወይም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያሉት ስጦታዎች ሁሉ በሶስት ክፍል መከፈል ይችላሉ።

ሀ. የመጀመሪያዎቹ የማነቃቂያ ስጦታዎች (Motivational Gifts) የሚባሉት ናቸው። እነዚህ ስጦታዎች በአግዚአብሔር አብ የተሰጡ ሲሆኑ በተፈጥሮ አብረው የተወለዱ፤ ከአማኝነት ጋር ግንኙነት የሌላቸው፤ በጥሩም በመጥፎም ልንጠቀምባቸው የምንችል፤ ስጦታዎች ሲሆኑ በማንኛውም ሰው ሊከሰቱ የሚችሉ ናቸው። ስጦታዎቹ በሮሜ ምዕራፍ 12 ውስጥ የጠቀሱት ናቸው፤ በጥቂቱም ቢሆን በ 1ኢፕሮስ ምዕራፍ 4 ውስጥም ተጠቅሰዋል።

“እንደተሰጠን ጸጋ የተለያዩ ስጦታዎች አሉን፤ ለአንዱ የተሰጠው ጸጋ ትንቢት መናገር (ይህ ቃል በዚህ ቦታ ላይ አንዳንዴ ተመልካች ‘perceiver’ ተብሎ ይተረጎማል) ከሆነ፤ እንደ አምነቱ መጠን ይናገር። ማገልገል ከሆነ ያገልግል፤ ማስተማርም ከሆነ ያስተምር፤ መምከር ከሆነ ይምከር፤ ለሌላቸው መለገስ ከሆነ አብዝቶ ይለግስ፤ ማስተዳደር ከሆነ በትጋት ያስተዳድር፤ ምህረት ማድረግ ከሆነ በደስታ ይማር” ሮሜ 12፤ 6-8

ለ. በሁለተኛ ቦታ ያስቀምጥኳቸው ስጦታዎች የአገልግሎት ስጦታዎች (Ministry Gifts) የሚባሉት ናቸው። እነዚህ በጌታ የሰሰ ክርስቶስ አዕማድ ለሆኑ ለቤተ ክርስቲያን አገልጋዮች የሚሰጡ አምስት ስጦታዎች

ናቸው። ስጦታዎች በኢፌሶን 4 ወስጥ የተጠቀሱት ናቸው።

“ ... አንዳንድ ሐዋርያት፣ አንዳንዶች ነቢያት፣ አንዳንዶች ወንጌል ሰባኪዎች፣ ሌሎች ደግሞ አረኞችና አስተማሪዎች ይሆኑ ዘንድ የሰጠ አርሱ ነው” ኢፌሶን 4፣ 11።

ሐ. እዚህ ሶስተኛው ቦታ ላይ ያስቀመጥኳቸው፣ በቤተ ክርስቲያንም ውስጥ በሰፊው የሚጠቀሱትና በሥራም የሚገለጹት የመግለጽ ወይም የገለጸ ስጦታዎች (Manifestation Gifts) የሚባሉት ናቸው። እነዚህ ስጦታዎች ለማንኛውም ክርስቲያን በመንፈስ ቅዱስ የሚሰጡ ሲሆኑ ለቤተ ክርስቲያን አገልግሎት እንዲውሉ የተሰጡ ናቸው። ስጦታዎች በ 1 ቆሮንቶስ 12 ውስጥ የተጠቀሱት ናቸው።

“ለአንዱ በመንፈስ የጥበብን ቃል መናገር ይሰጠዋል፤ ሌላው ደግሞ በዚያው መንፈስ የዕውቀትን ቃል መናገር ይሰጠዋል፤ ሌላው ደግሞ በዚያው መንፈስ አምነት ይሰጠዋል፤ ሌላው ደግሞ በዚያው በአንዱ መንፈስ የመፈወስ ስጦታዎች ይሰጠዋል፤ ሌላው ታምራትን የማድረግ፣ ሌላው ትንቢትን የመናገር፣ ሌላው ደግሞ መናፍቅን የመለየት፣ ሌላው በልዩ ልዩ ልሳን የመናገር፣ ሌላው ደግሞ በልዩ ልዩ ልሳን የተነገረውን የመተርጎም ስጦታ ይሰጠዋል” 1 ቆሮንቶስ 12፣ 8-10።

አምነት በስጦታ መልኩ የተገለጸው በእነዚህ በሶስተኛ ቦታ ላይ ባስቀመጥኳቸው የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ውስጥ ነው።

2. የስጦታው አሰራር

የአምነት ስጦታ ሰዎች በተራ አምነት ብቻ ለማድረግ የማንችሉውን ነገር ማድረግ እንደንችል ዘመንፈስ ቅዱስ የሚሰጠን ከፍ ያለ ስጦታ ነው። ከተፈጥሮ ኃይላችንና ችሎታችን በላይ (Supernatural) በሆነ ኃይል የምንለማመደው አምነት ነው። ተንጠራርተን ተንጠራርተን ልንደርስበት እንደማንችል እርግጠኛ የሆነውን ነገር በቀላሉ ልንይዘው ስንችል ማለት ነው። የአምነትን ስጦታ ለሚለማመዱ ሰዎች

ይህ ስጦታ ከብዙ ስጦታዎች ይልቅ በጣም ግልጽ በሆነ መንገድ እግዚአብሔር እንደሚጠቀሙባቸው የሚረዱበትና በቀላሉም በሕይወታቸው የሚሰራ ሆኖ ያገኙታል። ስጦታው ለመሥራት እኛን ማስፈቀድ እንኳን አይጠይቅም፤ እኛም ደግሞ ለመፍቀድ የምንደፍራውን ድፍረት ሁሉ አልፎ ይሄዳል።

ሐዋርያው ጳውሎስ ከላይ በሶስተኛ ቦታ ላይ ያስቀመጥኩትን ጥቅስ ሲከፍት እንዲህ ብሎ ነው።

“መንፈስ ቅዱስን መግለጽ ለአያንዳንዱ ሰው የሚሰጠው ለጋራ ጥቅም ነው ... ለአንዱ በዚያው መንፈስ አምነት ይሰጠዋል” 1 ቆሮንቶስ 12፣ 7።

የአምነት ስጦታ ላለው የአመነበት ጉዳይ ቶሎ ሊፈጸም ይችላል ወይም ጊዜ ሊወስድ ይችላል። ለምሳሌ አምነቱ ለፈውስ ከሆነ ያ ፈውስ ወዲያው ሊከሰት ይችላል። አምነቱ ግን ለእግዚአብሔር ሥራ የሚያስፈልገውን ወጪ ለመሸፈን ከሆነ ያ መልስ ወዲያው ሊመጣ ይችላል፤ ዘግይቶ ሊመጣ ይችላል፤ እንደ ብቻ ሆኖ ያልፍ ይሆናል፤ ወይም ደጋግሞ ሊሆን ይችላል። አስቲ የአምነትን ስጦታ ብቻውን ከማየታችን በፊት አጠቃላይ ግንዛቤ እንዲኖረን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን በአጠቃላይ እንያቸው።

መንፈሳዊ ስጦታ እግዚአብሔር ለሰዎች ራሱን ከገለጸበት ብዙ መንገዶች አንዱ ነው። እግዚአብሔር ነገሮችን ራሱ በራሱ ከሚያደርግ እኛን ተጠቅሞ ያደርጋል፤ በዚሁም ከእኛ ጋር መተባበር ይወዳል። ኃይሉ ያለው አርሱ ነው ያንን ኃይሉን ግን ለሰዎች ብሎ በሰዎች ውስጥ፣ በሰዎች በኩል መጠቀም ይወዳል። ከእርሱ ለሚወጣው ኤሌክትሪክ ኃይል እኛ የኃይሉ ማስተላለፊያ የመዳብ ሽቦዎች መሆናችን ነው።

ለብዙ ሰዎች መንፈሳዊ ስጦታ ከተፈጥሮ በላይ የሆነ ኃይል የተፈጥሮ ችሎታቸውን ከፍ ሲያደርግ ነው። የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ የሚሰራው፡

ሀ. አስፈላጊነቱ ሲኖር

ለ. መንፈስ አገልጋዩን ሲገፋፋው

ሐ. አገልጋዩ የመንፈስ ቅዱስን ግፊት በአምነትና በድፍረት ሲከተል

አገልጋዩ በራሱ ሊያደርገው የማይችለውን በመንፈስ አርዳታ ማድረግ ይችላል። አንዳንድ ጊዜ የተፈጥሮውና ከተፈጥሮ በላይ የሆነው ሰጦታ (Natural vs Supernatural) የሚያደርገው ልዩነቱ ትንሽ ከመሆኑ የተነሳ ለማየት አንኳን የእምነት እይንን መክፈት ያስፈልጋል። ጌታ በምድር በተመለሰበትና ባስተማረበት ጊዜ ብዙዎች የመንፈስ ቅዱስን ሥራና ኃይል በአገልግሎቱ ሲያዩም፣ ማመን ግን አልቻሉም።

የመንፈስ ቅዱስ ሰጦታ በሚሠራበት ሰው ሕይወት ከሌሎች የተለየ የሚታይ ብዙ ነገር አይኖርም። አንዳውም የእግዚአብሔር ኃይል በውስጣቸው የሚሠራ ሰዎች የሚመስክሩትን ብትሰሙ ኃይሉ በውስጣቸው በሚሠራ ጊዜ ደካማነት እንደሚሰማቸው ነው። ለምሳሌ የፈውስ ሰጦታ ያላቸው አንዳንድ ጊዜ የተፈወሰው ሰው መጥቶ ካልነገረን ወይም መረጃ ካለየን መፈወሱን አንኳን አርግጠና አይደለንም ይላሉ። አንድ የፈውስ ሰጦታ ያላቸው ሰው “ሰጦታውን እንደተቀበልኩ አካባቢ ለሰው ስጽልይ እጄን ሞት ካለኝ ያ ሰው እንደተፈወሰ እውቅ ነበር፤ እየቆየሁ ሰሄድ ግን ያ ሞት የሚለው ስሜት ለቆኝ ጠፋ፤ ለካ በመጀምሪያ መንፈስ ቅዱስ ሊያበረታታኝ ፈልጎ ነው ያንን ያደረገው” አሉ።

አንድ ሰው ሰጦታን መለማመዱ በሰጦታው ምንነትና በአሠራሩ ላይ የተመሠረተ ነው። ለምሳሌ በእውቀት ቃል የሚያገለግሉ ብዙ ጊዜ አገልግሎታቸው ስሜታዊ ያልሆነ አዕምሯዊ ቀዝቃዛ እውነት ብቻ ይሆናል ይላሉ። ምክንያቱም የዚህ ሰጦታ አገልጋዮች ስሜታቸውን የመቆጣጠር አላፊነት አለባቸው፤ በስሜት ማድረግ ከጀመሩ የእውቀትን ቃል የመቀበላቸው ችሎታ የተጋረደ ይሆናል። አንዳውም አገልግሎቱን ከጨረሰ በኋላ ነው እግዚአብሔር ያለውን እንደገና ሲያስቡት ስሜታቸው የሚቀስቀሰው።

አንዳንዶች ደግሞ የፍርሃት ስሜት አለን ይላሉ፤ እኔ ለመንፈስ ቅዱስ መጠቀሚያ ለመሆን በቂ ስላይደለሁ ሰጦታዬ በዚህ ጊዜ አይገለጥ ይሆናል የሚል ፍርሃት ይይዛቸዋል። ይህ ግን መንፈሳዊ ውጊያ ነው። ጠላት ስሜታችንን መድረስ እንደሚችል ባለፉት ምዕራፎች አይተናል፤ መንፈስ ቅዱስ በመንፈሳችን መጠቀም ሲጀምር ሰይጣን ስሜታችንን ለመድረስ መሞከሩ አይቀርም። አንዳንድ ሰጦታዎች

ለምሳሌ የእውቀት ቃል፣ ትንቢት፣ ልሳን፣ ተአምራት፣ እንዳንድ ፈውስም ወዲያው ልንለማመዳቸው እንችላለን። አንዳንዶቹ ግን በተለይ የማነቃቂያ የሚባሉትና በተፈጥሮ የምናገኛቸው ሰጦታዎች ለምሳሌ መሪነት፣ መጋቢነት፣ አስተማሪነት፣ አስተዳደር ጊዜ የሚወስዱ ናቸው።

እውቀት

አንዳንድ ሰዎች የእምነትን ሰጦታ የሚለማመዱት በማወቅ ነው። ከተራ እምነት የበለጠ፤ ለጊዜውና ለአላማው የሚሆን ከቁጥጥራቸው በላይ የሆነ አርግጠኝነት በውስጣቸውና በላያቸው ይመጣል። አንዳንድ ጊዜ በድንገት የሚለማመዱት ሰዎች ሳይቀሩ እንዳሚደነቁና በፍርሃት እንደሚሞሉ ይመስከራሉ። ምክንያቱም ይህ እውቀት ከምክንያትም ከተጨበጠውም እውነት ወይም ከገለጸ ውጪ ስለሚሆን ነው። “በእውቀቴ ውስጥ እውቀጥለሁ” አሉ አንድ ሰው ስለዚህ ልምምዳቸው ሲጽፉ።

ድፍረት

ሌላው ይህንን ሰጦታ የምንለማመድበት ባህሪ እንግዳና አስደናቂ የሆነ ድፍረት ነው። በድፍረት የግሳጹንም ሆነ የተስፋን ቃል ማምጣት፤ ለራስ ያላሰቡትን ነገር ድንገት በድፍረት መናገር። በተለይ ለበሽተኞችና አጋንንት ለያዛቸው ሰዎች የሚጸልዩ ይህንን ሰጦታ በዚህ ድፍረት ይለማመዱታል። ወይም የሌሎችን ሽክም የሚሸከሙ የዚህ ሰጦታ ያላቸው አንዳንድ ክራሳቸው ግምት በላይ የሆነ ነገር በድፍረት ይናገራሉ። ያ የእምነት ሰጦታ በውስጣቸው ሲሠራ ነው። የቤተ ክርስቲያናቸው መንጋ ሲበጠበጠና ሲከፋፈል፤ አንዳንድ መጋቢዎች ከተለመደው ጠባያቸው ውጪ በሆነ ድፍረት አዋቢዎችን ሲገሰጹ እይቻለሁ። ያ የራሳቸው ድፍረት አለመሆኑን ብዙዎች ያውቁታል።

ማበረታታት

ከአቅማችን በላይ የሆነ ተግዳሮት ሲገዳደረን፤ የአምነት ስጦታ በሚያበረታታ ሁኔታ ይገለጻል። የሌላንን ብርታት ሰጥቶ ከአቅማችን በላይ በማመን እንበረታታለን። ይህ በረከት ብዙ ጊዜ በጣም በተጣበቀበትና መፈናፈኛ ባጣነበት ጊዜ ነው የሚገለጸው። መንገዱ ደግሞ ይለያያል። ብዙ ጊዜ ግን ብቻችንን ሆነን በጌታ ፊት የጥሞና ጊዜ (Meditation) በሚኖረን ጊዜ የሚመጣ ነው። በሌላ ጊዜ ደግሞ ማበረታታት በሌሎች አገልግሎት ይመጣልናል።

መስቀልኛ መንገድ ላይ ቆማችሁ ወደት መሄድ እንደሚገባችሁ መወሰን ሲያቅታችሁ፤ ወይም አግዚአብሔር ለግላችሁ በነገራችሁ ነገር ላይ ተቃውሞ ሲበዛባችሁ፤ መልካም ከሚያስቡላችሁ ከአግዚአብሔር ሰዎች አንኳን ሳይቀር የሚመጣው ምክር ሲከብድባችሁ፤ ደንገት ካልታሰበ አቅጣጫ የሚመጣ ማበረታቻ፤ መጥቶም በፍጹም ይሆናል የሚል አምነት እንዲኖራችሁ አድርጎ እያውቅም? እኔ ብዙ ጊዜ ተለማምጄዋልሁ። ያ የአምነት ሥጦታ ለዚያን ጊዜ በዚያ ሁኔታ ላይ የመጣ ነው።

የጉብኝት በሮች

ባለፈው ምዕራፍ አንዳየነው አንዳንድ ሰዎች የጉብኝት በሮች ናቸው ብለናል። በውስጣቸው ያለው ስጦታ በእኛ ውስጥ ያለውን ስጦታ የሚፈታ ሰዎች አሉ። ለምሳሌ የፈውስ ስጦታ ያላቸው ሰዎች ፤ በሚያበረታቱና መንፈሳዊ ሁኔታን የሚያንቀሳቅሱ ሰዎች ባሉበት ስጦታቸው የበለጠ ይሠራል። በዚህ ጊዜ ስጦታ ያለው ሰው በውስጡ የእነኚህን ሰዎች ስጦታ ተገንዝቦ የራሱ ስጦታ ከፍ ከፍ ማለት ይጀምራል። ጥያቄው እንግዲህ በዚህ ሁኔታ ውስጥ የአምነት ስጦታ ያለው ማን ነው? የሚለው ነው። የአምነት ስጦታ ያለው የፈውስ ስጦታ ያለው ነው። ምክንያቱም እነኚያ የመጎብኚያ በሮች የሆኑት ሰዎች የሚያደርጉት ነገር በተራ እምነታቸው ነው። ያ የአምነት ስጦታ ያስፈልገበት ጉዳይ ሲያበቃ የአምነቱ ስጦታ ሌላ ጠያቂ ጉዳይ አስኪመጣ ድረስ አይገለጥ ይሆናል።

የቡድን አምነት

የአምነት ስጦታ በአንድ ቡድን ላይ ለጋራ የሚመጣበት የተከበሩና ውድ የሆነ ጊዜ አልፎ አልፎ ይመጣል። በዚያን ጊዜ የአግዚአብሔር መንፈስ በቡድኑ ውስጥ ባሉት በአያንዳንዳቸው ላይ በመፍሰስ ቅባት፤ ፈውስ፤ ንስሐ ወይም ጎብኪን ያመጣል። በዚያ ያሉት ሁሉ ደግሞ በግል መነካታቸውንና በአንድነት መሥራታቸውንም ይገነዘባሉ። ይህ አይነት ልምምድ የሚኖርበት ቦታና ጊዜ እንዲያጋጥማችሁ ተጠባበቁ፤ ካጋጠማችሁ ትባረካላችሁ። ፓስተር ሰይፉ ከበደ የፈውስ ኪዳን በተባለው መጽሐፉ ይህንን አሳብ የጉባኤ አምነት በሚል አርዕስት ስር በራሱ አገልግሎት ውስጥ በተከሰተ ጥሩ ምሳሌ ገልጾታል።

ትንሽ ምስጢር

አንድ የአግዚአብሔር ሰው እንዲህ ብለው አጫወቱኝ። አንዳንዴ የአምነት ስጦታ በውስጤ እንዲሠራ ለማድረግ ራሴን አርዳታ በሚያስፈልገኝ ቦታ ከማስቀመጥ በስተቀር ሌላ ማድረግ የምችለው ነገር የለም። የአምነት ስጦታ ብዙ ጊዜ መደረግ ያለበትን ነገር ለማድረግ ወይም መረዳት ያለበትን ሰው ለመርዳት አስከወስን ድረስ በውስጤ መሥራት አይጀምርም። ብዙ ጊዜ የአምነት ስጦታ እንዲሠራ በጣም ስፈልገው አይሠራም ፤ ለምን እንደሆነ ግን አላውቅም። በአግዚአብሔር ዘንድ ለእኔ እንቅስቃሴ ከሆኑት ነገሮች አንዱ ይሄ ነው። ነገር ግን ከአግዚአብሔር ጋር ያለን ግንኙነት ጥልቅ እየሆነ ሲሄድ፤ በቅድስና ሕይወትና በመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች ስናድግና ራሳችንንም የአግዚአብሔር ኃይል በሚያስፈልገን ሁኔታ ላይ ስናስቀምጥ፤ እነኚህና የመሳሰሉት ነገሮች ለአምነት ስጦታና ለሌሎቹም የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች በበለጠ የተዘጋጀን ያደርጉናል።

እውነቱን ብንግራችሁ አንዳንድ የዚህ አለይ የሰጠሁት ሐተታ ተቃራኒው እውነት ሲሆንም አይቻለሁ። በሁኔታዬ የማይገባኝ፣ በራሴ መንገድ በምሄድበትና አንዳንድም በጋጢአት በምመለስበት ጊዜ አንኳን ሳይቀር የአምነት ስጦታ ሲሠራብኝ ራሴን አግኝቼዋለሁ። ተራ አምነት አንኳን ይኖረኛል ብዬ ባለሰብኩት ጊዜ የአምነት ስጦታ ሲያጥለቀልቀኝ ራሴን አገኝዋለሁ። በጣም ደክሞኝ ከማንም ልገናኝ ባልፈለኩበት ጊዜ የአግዚአብሔር ምህረት በዚህ ስጦታ አማካኝነት ይገባኝኛል።

ብዙ ጊዜ ሥራውን የሚሠራው በእኔ ውስጥ ያለው አምነት ባይሆን፣ ለመገልገል የመጣው ሰው አምነት ነው። እኔ አምነት በሌለኝ ጊዜ አንኳን አስደናቂ የሆኑ ፈውሶች በእኔ አገልገሎት ሲከሰቱ አይቻለሁ።

ምን ለማለት ፈልጌ መሰለችሁ፣ ይህ የአምነት ጉዳይ ትንሽ ምስጢር ነው፤ የታቀደውም ደግሞ ምስጢር አንዲሆን ነው። ከእኛ መካከል ማናችን ነን ሙሉ ለሙሉ የምንረዳውን አምላክ ማምለክ የምንፈልግ? የክርስቶስ ምስጢራዊ ጥልቀት ከግምት በላይ ነው። እውነቱን ሁሉ ተንትነን ብንጨርስ፣ መንገዱን ሁሉ ብናውቅ፣ መልሱን አስቀድመን መገመት ብንችል፣ አንደዚያ ቢሆንም አንደ አርሱ ታላላቆች አንሆን ነበር።

3. የስጦታው ባለቤትነት

የአምነት ስጦታ ባለቤት ማነው? አንዳው ባጠቃላይ የመንፈስ ስጦታዎች ባለቤትነት እኛ አለን አንዴ? አይመስለንም፣ አንዲያውም አንደዚህ ማሰብ ራሱ ስህተት ነው።

አንድ ሰው ብዙ ጊዜ በሚያገለግልበትና የአግዚአብሔርም ኃይል በአርሱ ወስጥ በሚገለጥበት ስጦታው ሊታወቅ ይችላል። ስጦታው ብዙ ጊዜ በተፈጥሮ ያለንን ችሎታ ያዳብረዋል፤ በተፈጥሮ ያለን ችሎታ ደግሞ በየጊዜው አይለዋወጥም። አንዳውም አንዳንድ ችሎታዎች ዳብረው በሰውዬው ሕይወት ውስጥ ለመገለጽ እድሜ ልክ ይወስዳሉ።

ታዲያ በመንፈሳዊ ስጦታዎች ስንጎበኝ የሚሆነው ምንድነው? መንፈሳዊ ስጦታዎች አግዚአብሔር በዚያን ጊዜ በዚያ ቦታ ሊያደርግ ያሰበውን ልዩ አቅድ ለማከናወን ይመጣሉ። የስጦታው ቅባት አቅዱን ካከናወነ በኋላ ወዲያው ሊቆም ይችላል፤ ወይም ሊቀጥል ይችላል። ስለዚህ የስጦታው አገልጋይ ውሳኔ ወይም ፍላጎት ስጦታውን ለማምጣት ወይም ለማቆየት አይችልም። አገልጋዩ ሊያደርግ የሚችለው ራሱን ስጦታው በሚያስፈልግበት ሁኔታ ውስጥ ማድረግ ነው። ለምሳሌ ከመንፈስ ስጦታዎች አንዱ የሆነው የአምነት ስጦታ ለአንድ በሽተኛ ፈውስ ካሰፈለገ፣ ለበሽተኛው በሚደረግ የፈውስ ጸሎት መቆየት ያስፈልጋል። ስጦታውን በዚያ ሁኔታ ላይ ሊያመጣም ሆነ ሊሠራበት የሚችል መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው። ስለዚህ ስጦታው በመንፈስ ቅዱስ ባለቤትነት ወይም ቁጥጥር ስር ይቆያል። የስጦታው ዋና ግብ ደግሞ የአገልጋዩን ሕይወት መቀደስ ባይሆን የተፈጥሮ መባረክ ነው። በሌላ አነጋገር ለታመመ ሰው የሚጸልየው አገልጋይ ለታማሚው ፈውስ ምክንያት ቢሆን በአርግጦንነት ልንመሰክር የምንችለው የበሽተኛውን መፈወስ አንጂ ስለ አገልጋዩ የሕይወት አቋም ምንም ማለት አንችልም።

ይህን ማለት ደግሞ ስጦታው በውስጤ ሲሠራ እኔ ምንም የማገኘው የለም ለማለት አይደለም። አግዚአብሔር ሲጠቀምብኝ እኔም ብዙ አባረካለሁ። ያ እኔን ሙሉ ያደርገኛል፣ ያረካኛል፣ ደስ ያሰኝኛል፣ በእውቀቴና በመረዳቴ አድጋለሁ፣ በሕይወቴ አበረታለሁ፣ ከአግዚአብሔርና ከሌሎች አማኞች ጋር ያለኝ ግንኙነት መንፈሳዊ

ምናብን ለመኮርኮር 11.

ሁለት ጥያቄዎች

እምነቴ በትክክለኛ ቦታ መሆኑን እንዴት አውቃለሁ?

ይህም ማለት በእግዚአብሔር ላይ መሆን አለመሆኑንስ

እንዴት አለያለሁ? ለምንድነው ጌታ የሱስ ደጋግሞ

“እምነታችሁ (እምላካችሁ ሳይሆን) ሙሉ አድርጓችኋል”
ያለው?

ምጥቀት ያገኛል። ከዚህም የተነሳ ስጦታው በውስጤ እንደገና የሚከሰትበትን ጊዜ በጉጉት አጠብቃለሁ። ስለዚህ እኔ ለስጦታው ባለቤትነት የለኝም፤ ስጦታውንም በፈለኩ ጊዜ እውጥቴ ለመጠቀምም ሆነ ቦታና ጊዜ እየመረጥሁ አዚህ ይሆናል እዚያ አይደለም ለማለት አልችለም። እንዲያውም ለአግዚአብሔር ለመመቸት ይዢ መምጣት የምችለው ባዶነቴን ብቻ ነው።

4. የሥጦታው አጠቃቀም

አምነት ብቻውን የሚገለጽ ሥጦታ አይደለም። በአንድ ሁኔታ ላይ የሚገለጽ ሥጦታ ነው፤ ወይም አንድ ሰው የአምነት ሥጦታ እንዲኖረው ብቻ የአምነት ሥጦታ አያገኝም። አምነት የሚኖረው ለአንድ ነገር ነው። ያ አንድ ነገር በሽታ ሊሆን ይችላል፤ ችግር፤ እስቸጋሪ ሁኔታ፤ ግራ መጋባት፤ የተበለሸ ግንኙነት፤ የገንዘብ ችግር፤ የሚያስጨንቅና የሚያጣብብ ሁኔታ ሊሆን ይችላል ፡፡ ይህ ሁኔታ ደግሞ በአካላችን፤ በእዕምሯችን ወይም በሰሜታችን የሚከሰት ይሆናል፤ ያጭር ጊዜ አጣጥሎ ወይም ረገጽም ጊዜ የሚወስድ አስጊ ወይም አሳሳቢ ችግር ሊሆንም ይችላል፤ ግለዊ ቤተሰባዊ፤ ሳብረተሰባዊ ከዚያም አልፎ አገራዊና ሉአላዊ ሊሆን ይችላል።

ልናደርግ የምንችለው ተራ አምነትን በመለማመድ ራሳችንን ለአግዚአብሔር ማቅረብ ብቻ ነው። የአምነት ሥጦታ መንፈስ ቅዱስ ባቀደው ጊዜ መጥቶ እንዲወርሰን መጠባበቅ ብቻ ነው።

በጸሎት መቆየት፤ በአሁኑ ጊዜ ባለን የአግዚአብሔር አሰራር መረዳት መሠረት ወደ አርሱ በጸሎት በመቅረብ እና በመቆየት የአምነት ስጦታ ሳታስቡትና ሳትጠብቁት መጥቶ ቢያጥለቀልቃችሁ አትደነቁ። አንድ ሰው እንዳሉት “ለሁለት ደቂቃ በአምነት ስጦታ ብትቆዩ የሁለት ሳምንትን መቃተትና ማቃሰት ሁሉ ይሸፍናል” ግን ሁልጊዜ ማስታወስ ያለብን በተራ አምነት ላይ ቆመን ነው የአምነት ስጦታን መለማመድ የምንችለው።

በሁኔታው ላይ እርምጃ ውሰድ። መውጫ ቀዳዳ አትፈልግ። ከጉዳዩም አትሸሸ፤ በፊትህ ያለውን እርምጃ ውሰድ፤ በሁኔታው ውስጥ እግዚአብሔር እንደሚመራህ፤

እንደሚጠብቅህ፤ እንደሚረዳህና፤ እንደሚያስችልህ ማወቅህን ለአግዚአብሔር ንገረው።

ማስታወሻዬ ላይ “ጌታ ሆይ! ማድረግ ስላለብህ ታደርገዋለህ፤ እኔም ይህን በመተማመን አርፋለሁ” የሚል ፀሎት አለ። መደረግ ያለበትን ነገር ሁሉ የሚያደርገው አርሱ ብቻ ነው። ለማድረግ ችሎታውና ፍላጎቱም ስላለው በእኔም ውስጥ እንኳን ይሠራዋል ብዬ አምናለሁ።

አስራሌላውያን ወደ ከነዓን ምድር ከመግባታቸው በፊት የዮርዳኖስን ወንዝ ማቋረጥ ነበረባቸው። ቀደም ብለን እንዳየነው የኪዳኑን ታቦት የተሸክሙት ካህናት አግራቸው የዮርዳኖስን ውኃ አስኪነካ ድረስ ውኃው መቆም አልጀመረም ነበር። ውኃው ከመከፈሉ በፊት ካህናቱ ምን ያህል አምነት የነበራቸው ይመስላችኋል? ምናልባት ብዙ የሚባል ላይሆን ይችላል። ሆኖም በተራ አምነታቸው አግራቸው ውኃው ውስጥ መግባት ጀመረ፤ በዚያን ቅጽበት ደግሞ ውኃው መከፈል ጀመረ። አርግጠኛ ነኝ እንደዚያ መሆኑን ሲያዩ አምነታቸው በጣም ትልቅ መሆን ጀምሯል፤ ወንዙ መካከል ቆመው “አይዟችሁ ኑና ተሸገሩ” እያሉ ሌሎችን ለማበረታታት የሚበቃ አምነት ሆኖላቸዋል። ተራ አምነት ያስጀምራል፤ የአምነት ስጦታ ያጥለቀልቃል አሠራሩ እንዲህ ነው።

የአምነትን ስጦታ ግን የሚቆጣጠረው እግዚአብሔር ራሱ ብቻ ነው፤ እኛ ስጦታውም እንኳን ቢኖረን የስጦታው ተቆጣጣሪዎች አይደለንም። ይህ ስጦታ ደግሞ በየጊዜው የሚከሰት አይደለም፤ ብዙ ጊዜ ነገሮች የሚሆኑልን በተራ አምነት ነው። በትህትናና በታዛዥነት የሚሆን ተራ አምነት ራሱ ብዙ ነገር ያደርጋል።

5. አዲስ አማኝ

በመጀመሪያ ጌታን እንደተቀበልን ለብዙዎቻችን አምነት በቀላሉ ይሠራልን ነበር። ከዚያም የተነሳ ብርቅና ድንቅ የሆኑ የአምነት ውጤቶች ተለማምደናል። “አዲስ ክርስቲያን የነበርኩ ጊዜ” ብለን ጀምረን ብዙ አስደናቂ ታሪኮችን እናወራለን። “የዱሮ እግዚአብሔር ቅርብ ነበር” የሚለኝ አንድ ወዳጅ አለኝ። ያኔ ያለብዙ ድካምና ጥረት እግዚአብሔር ጸሎታችንን ይሰማን ነበር፤ ከዚያም የተነሳ አምነታችን

ያድግ ነበር፤ ስለምና ደስታም ያለማቋረጥ ይፈልቅልን ነበር። ነገር ግን አንድ ቦታ ላይ ሰንደርስ ነገሮች እንደዚያ መሆናቸው ያበቃል። የጸሎቱ መልስ ሲያደርስ ሲያሰልስ በአምነታችን ላይ ጥያቄ ያመጣብናል። ለምንድነው እዚህ ሁኔታ ወስጥ የምንገባው? እኛ በልጆቻችን እድገት ከምንለማመደው ልምምድ ጋር ይመሳሰላል። ለመራመድ ሲጀምሩ አየተከተልን ከመውደቃቸው በፊት እንይዛቸው የነበረውን ለጥቂት ጊዜ ካደረግነው በኋላ እንተወዋለን። ምክንያቱም ሁል ጊዜ እየደገፍናቸው እንዲያድጉ እንፈልግም። በራሳቸው እንዲሞክሩ እንተዋቸዋለን። ያ ሙከራ ነው በአምነት የሚመሰለው። መውደቃቸውን ፈልገን ሳይሆን ልጆቻችንን ዝም የምንላቸው፤ ነገር ግን ለመራመድ በዚያ ልምምድ ውስጥ ማለፍ እንዳለባቸው ስለምናውቅ ነው።

አግዚአብሔርም ደስ የሚሰኘው ሁልጊዜ አርሱ ወዲያው እያደረገልን በሚሆነው የክርስትና ደረጃ ብቻ ሳይሆን በአምነት ያደርግልናል የምንልበት ደረጃ ላይ ሰንደርስ ነው። እዚያ ቦታ ላይ እንድንደርስ ስለሚፈልግ የጸሎት መልሳችንን ያዝ ያደርገዋል። ምክንያቱም

“ያለ አምነት አግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት አይቻልም” (ዕብራውያን 11፡ 6) ።

“ልጄ ሆይ በአምነትህ ማደግና መብሰል አለብህ” ማለቱ ነው።

ይህ ጊዜ ማለትም አግዚአብሔር ያለ እኛ ድካም ሙሉ ድጋፉን ሰጥቶን በአምነት ሳይሆን በማየት ብቻ የምንራመድበት ጊዜ ሲቆም ለብዙ ክርስቲያኖች የትልቅ ጥያቄ ጊዜ ይሆናል። አምነታቸውን ብቻ ሳይሆን የሕይወታቸውን አርግጠኝነት የሚጠይቁበት ሁኔታ ውስጥ ያስገባቸዋል። ታዲያ ብዙዎች ያን በመጀመሪያ ጌታን የተቀበሉበትንና ነገሮች ሁሉ በቀለሉ ይፈጸምላቸው የነበረበትን ሁኔታ ደግመው ለመፍጠር ይጥራሉ። ቦታውን ጊዜውን ወደ ሕይወት የመሯቸውን ሰዎች እንኳን ሳይቀር መፈለግ ይጀምራሉ። ሁኔታውን መለወጥ እምቢ ሲላቸው፤ ራስን አሳንሶ ማየት፤ ራስን በኃጢአት መክሰስ፤ ፀፀት ውስጥ መግባት፤ ደህንነትንና አግዚአብሔርን ራሱን መጠራጠር እንኚህ ሁሉ የተለመዱ ሰሜቶች ናቸው። ሐዋርያው ጳውሎስ ለዚህ ይመስለኛል ለመሪነት የሚታጩን ሰዎች

“አዲስ ክርስቲያን ያልሆነ” 1 ጢሞቴዎስ 3፡ 6 የሚል እቀባ ያደረገበት።

ገና አዲሶች ከሆኑ በዚህ ከማየት ልምምድና በአምነት ጸንቶ በመቆም መካከል ያለውን ከባድ ጊዜ አልተለማመዱም፤ ያሉትን የሚያደርጉ ለመሆናቸው ገና አላስመሰከሩም። ይህ ጊዜ ከባድ የመሆኑን ያህል አስፈላጊም ጊዜ ነው። ጥረት ይጠይቃል፤ ያማቅቃል፤ ነገር ግን ያነጥራል፤ ልጅን ከአዋቂ ይለያል። በዚህ ሁኔታ ላለፈ ግን ነፃነት አለ። ኦ! ነፃነት በሚቀጥለው ምዕራፍ ያንን እናያለን።

ምዕራፍ አስራ አንድ

አ ነፃነት!

ነፃነት በአግዚአብሔር ዘንድ ጠጋ ብሎ መቆም ሲሆን የሕይወታችንን ክፍል በሙሉ የሚነካ ነው። ነፃነት መንገድም ግብም ነው፤ መድረሻችንም መረማመጃችንም ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ውብ በሆነ መንገድ ነፃነትን ሲያሳያቸው ነው ለገላትያ ሰዎች እንዲህ ያላቸው፡

“በነፃነት እንድንኖር ክርስቶስ ነፃነት አወጣን። እንግዲህ ጸንታችሁ ቁሙ እንደገናም በባርነት ቀንበር እትያዙ” ገላትያ 5፡ 1።

በአምነትና በነፃነት መካከል ያለውን ግንኙነት ለመረዳት ልናያቸው የሚገቡን ሰባት ነገሮች አሉ። እነዚህን ሰባት ነገሮች በትክክል መረዳት የሚሠራ አምነት እንዲኖረን በጣም ይረዳል።

1. ሕግ

ሕግ ኃጢአትን ይገልጻል፤ ያብራራዋል፤ ግን መጠኑን አይጨምረውም ወይም አይቀንሰውም። ሕግ አሰራ ትዕዛዞች ናቸው፤ የክርስቶስ ትምህርት በተለይም የተራራው ስብከት በመባል የሚታወቀው ህግን ነው ያብራራው (የማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 5-7) ። ያለ ሕግ ኃጢአት ራሱ የሞተ ነው (ሮሜ 7፡ 8)። ኃጢአተኛ መሆናችሁን አርግጠኛ ካልሆናችሁ ሕግን አንብቡ፤ ኃጢአታችንታችሁን ቁልጭ አድርጎ ያሳያችኋል። ኃጢአተኛ መሆናችሁንም ያለ ምንም ጥርጣራ ያረጋግጥላችኋል። ሕጉን በመስጠት ውስጥ ያለው የአግዚአብሔር አላማ ግን በሕጉ ውስጥ ካለብን አርግማን ነፃነት ሊሰጠን እንጂ የሕጉ አርግማን እንዲያንጸባርቅብን አይደለም።

ሕጉ የልባችንን ሁኔታ ነው የሚያሳየን፤ ከፋት እንጂ መልካም የማይገኝብን መሆኑን ነው ግልጽ የሚያደርግልን። በደላኞች፣ ራሳችንን ለማዳን አቅሙም ፍላጎቱም እንደሌለን ያሳየናል። ሕጉ እኛነታችንን ቁልጭ አድርጎ ሲያሳየን ነው አዳኝ

አንደሚያስፈልገን የምንረዳው። መታሰሩን ያለውቀ እኮ መፈታት አያምረውም፤ ግዙተኛነቱን ያወቀ ነው ነፃነት፤ ነፃነት አያለ የሚጮኸው።

2. ፀጋ

ከሕግ ጋር ፊት ለፊት ተጋፍጠን ስንደራደር፤ ሕግ ያለ ምንም ይሉኝታና ይቅርታ ኃጢአታችንን ያጋልጠዋል። ያን ጊዜ “እርዳኝ” ብሎ ለመጮህ ይሉኝታ አይዘንም። የዚያን ጊዜ የአግዚአብሔር መንፈስ ለመንፈሳችን ምስጢር ይነግረዋል። ክርስቶስ ያለ ኃጢአት ስለነበረ እርሱ ብቻ ነው ለኃጢአት የሚከፈለውን ለመክፈል ብቃት ያለው። በመስቀል ላይ ለሰድስት ሰአት ተስቅሎ በመዋል ለኃጢአት የተጠየቀውን እዳ ሁሉ በብቃት ከፈለው። እኔና እናንተ ግን ለሰድስት አመት እንኳን በዚያ መስቀል ላይ ብንስቀል እንኳን የአለምን ሁሉ ኃጢአት ከራሳችን ኃጢአቶች እንኳን የትንሿን ዋጋ መክፈል አንችልም ነበር።

ኃጢአተኛ ሰው የኃጢአትን ዋጋ ለመክፈል ብቃቱ የለውም። ያንን ማድረግ የሚችለው ክርስቶስ ብቻ ነበር፤ እርሱም አደረገው። ይህ ምስጢር ነው፤ የዚህ ምስጢር ስም ፀጋ ይባላል፤ የማይገባን፤ አንደሚያስፈልገን እንኳን የማናውቀው ክቡር የሆነ፤ ክርስቶስ ዋጋውን በሙሉት ስለከፈለ አኛ በነጻ ያገኘነው ስጦታ ነው። ከፀጋ ስጦታዎች ሁሉ ደግሞ የመጀመሪያውና ዋነኛው ስጦታ ጽድቅ ይባላል።

3. ጽድቅ

ጽድቅ የክርስቶስን የማዳን ሥራ ማዕከላዊ ያደረገ የሁለት አቅጣጫ ልውውጥ ነው። ይህንን ሁኔታ ሐዋርያው ጳውሎስ እንዲህ ሲል ገልጾታል።

“አኛ በእርሱ ሆነን የአግዚአብሔር ጽድቅ እንድንሆን ኃጢአት የሌለበትን እርሱን ስለ አኛ ኃጢአት አደረገው” 2ቆሮንቶስ 5፡ 21።

የዚህን ልውውጥ ወርድና ስፋት ሙሉ ለሙሉ ለመረዳት ከግምት በላይ ነው። ኃጢአት የማያውቀው፤ እንከን ያልተገኘበት ጌታ የሱስ እርሱ ራሱ ኃጢአት ሆኖ ነው ኃጢአተኞች ከኃጢአት ወጥተው የአግዚአብሔር ጽድቅ ወራሾች ለመሆን የበቁት፤

ይህ ሁኔታ በየትኛውም የሰው ግምት ትክክለኛ ፍርድ አይደለም፤ የአግዚአብሔር ጽድቅ ነው እንጂ።

ልውውጡ እንግዲህ እንዲህ ነው። ጌታ የሱስ የራሱ የሆነውን ጽድቅ ለአኛ ሰጠን፤ አኛ ደግሞ የራሳችን የሆነውን ኃጢአት ለእርሱ ሰጠነው። የአግዚአብሔር የጽድቅ ጥያቄ መሟላት ነበረበት፤ ያም ማለት የኃጢአት ዋጋ መክፈል ነበረበት። አግዚአብሔር መክፈል ያለበትን እዳ ዝም ብሎ ለማለፍ አይችለም፤ ቅዱስ የሆነው ባሕሪው ያንን ማድረግ አያስችለውም።

ስለዚህ ፍጹም የሆነው ፍቅሩ እዳውን ለመክፈል የሚችለውን እንድ ልጁን መስዋዕት አድርጎ እንዲሰጥ አስገደደው። ያንን የኃጢአት ዋጋ መክፈል የሚችል ሌላ ማንም ወይም ምንም አልነበረም። ስለዚህ እርሱን ብዙ አስከፈለው፤ ከፍያው ግን ለሁላችንም በቂ ነበር። ኃጢአትን አስወግዶ፤ ጌታ የሱስም ፍጹም ጽድቅነቱን ጠብቆ የአለምን ሕዝብ ሁሉ ነፃ ለማውጣት በቂ ነበር።

4. ፈውስ

ከጽድቅ ጋር የተያያዘውና በዚያው ልውውጥ የተገኘው ሌላው ጥቅም ፈውስ ይባላል። ኃጢአት ያበለሸውን ሁኔታ ማስተካከል ማለት ነው። ጴጥሮስ ይህንን ግንዛቤ ሲያብራራ

“ለኃጢአት ሞተን ለጽድቅ እንድንኖር እርሱ ራሱ በሥጋው ኃጢአታችንን በእንጨት መስቀል ላይ ተሸከመ። በእርሱ ቁስል እናንተ ተፈውሳችኋል”
1 ጴጥሮስ 2፡ 24።

ሐዋርያው ጴጥሮስ እዚህ ላይ ሐዋርያው ጳውሎስ አላይ በሁለተኛ ቆሮንቶስ ከጠቀሰው አሳብ ጋር ተስማምቶ በልውውጡ ላይ ግን አዲስ አሳብ ይጨምርበታል። በጽድቅ ውስጥ ፈውስ አለ። ቁስል ያልነበርው ክርስቶስ ቆስሎ አኛ ከቁስላችን ተፈውስን። መሲሐዊው ትንቢት ኢሳይያስ 53 ስለዚህ እውነት የተነበየው አለ።

“ነገር ግን አርቡ ስለ መተላለፋችን ተወጋ፤ ስለበደላችንም ደቀቀ። በአርቡ ላይ የወደቀው ቅጣት ለአኛ ስለም አመጣልን። በአርቡ ቁስል አኛ ተፈወስን” ቁጥር 5

ፈውስ ነፃነት ነው። የአካል፣ የመንፈስ፣ የነፍስ፣ የግንኙነትና የሁኔታ ፈውሳችንን ሁሉ የምንለማመደው በዚሁ አምነታችን ውስጥ ነው።

5. ሥጋና መንፈስ

በአዲስ ኪዳን ሥጋ የሚለው ቃል አንዳንድ ጊዜ ጥሩ የሆነ ትርጉም አለው። ነገር ግን ከመንፈስ ጋር ባለው ተግዳሮት ሲታይ ሁልጊዜ ጥሩ ያልሆነ ትርጉም ነው የሚያሳየው። ሥጋ የወደቀው ፍጥረታችን በአኛነታችን ላይ አምባገነን ሆኖ ችግር ውስጥ ሲያስገባን ነው። ሥጋ ተፈጥሮአዊው አስተሳሰባችን ነው፤ ያልተለወጠው ስሜታችን፣ የወደቅንበት ፈቃዳችን፣ ያልታደሰው መንፈሳችን ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ በሥጋዊ አኛነታችን ልናደርግ የምንችለውን ሲያትት በገላትያ ምዕራፍ 5 አንዲህ ነው ያለው።

“የሥጋ ሥራ ግልጽ ነው፤ ይኸውም ዝሙት፣ ርኩሰት፣ መዳራት፣ ጣዖትን ማምለክ፣ ሚርት፣ ጥላቻ፣ ጠብ፣ ቅናት፣ ቁጣ፣ ራስ ወዳድነት፣ መለያየት፣ አድመኝነት፣ ምቀኝነት፣ ሰካር፣ ዘፋኝነት (ወይም አንዳንድ ትርጉሞች አንደሚያቀቡት ያልተገታ ወሲብ orgies)።” ቁጥር 19-21

ከዚያ ይቀጥልና የመንፈስ ፍሬዎች የሆኑትን ግሩምና ድንቅ ነገሮች ይዘረዝራል።

“ፍቅር፣ ደስታ ስለም፣ ትዕግስት፣ ቸርነት፣ በሳነት፣ ታማኝነት፣ ገርነት፣ ራስን መግዛት” ቁጥር 22-23

ብሎ ካተተ በኋላ አሳቡን አንደት እንደዘጋው ተመልከቱ።

“አንደነዚህ ያሉትንም የሚከለክል ሕግ የለም” ቁጥር 23።

የሕጉ ሥልጣን በሥጋ ሥራ ላይ ነው እንጂ በመንፈስ ፍሬ ላይ መሰልጠን አይችልም።

በሥጋ የምንመለለስ ከሆነ ሕጉ በከፋ ሥራችን ሊፈርድብን ሥልጣን አለው። ግንኙነታችን ግን ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ከሆነ፣ ሕጉ በአኛ ላይ ሥልጣን የለውም፤ አንኳን ሊፈርድብን ሊመረምረን አንኳን አይችልም። ከጌታ ጋር መመለሰስ እስከጀመርንበት ጊዜ ድረስ ሕጉ በሄድንበት ሁሉ አየተከተለ አንደ ጥላ ያንዣብብብን ነበር። ከጌታ ጋር መመለሰስ ስንጀምር ግን ከጥላው ሰር ወጥተን ፀሐይ ይወጣልናል። አሁን የሚጋርደን ጥላ የለም፤ ምክንያቱም በሕግ ሥር አይደለንም። ነገር ግን ወለም ዘለም ማለት ሲመጣና በሥጋዊ መንገድ መራመድ ስንጀምር ሕጉ ሊፈርድብን ጥላውን ይጥልብናል። ይህ የሕጉ ሥራ ነው፤ ምርመራና ፍርድ ይጀምራል፤ በዚያም ወደ ንስሐ ይገፋፋናል፤ ይህ የሕግ ሥራ ነው።

6. አምነት

አምነት ጽድቅን ተመርኩዞ ከአለም፣ ከሥጋና ከሰይጣን ከስ ነፃ ያወጣናል። አምነት አግዚአብሔር ስለ አኛ የተነገረው እውነት መሆኑን ያረጋግጥልናል። አምነት የአግዚአብሔርን እውነት በመቃወም ሊከሰንና ሊረግመን የሚነሳውን ሁሉ ያፈርሰዋል። አምነት ራሳችንን አለምንና ሌላውንም አስፈላጊ ነገር ሁሉ የምንመለከትበት ልዩ አመለካከት ነው። በመጨረሻም አምነት በሥጋ ወይም በመንፈስ መመለሳችንን ይወስነዋል። መጽሐፉ በሙሉ ስለ አምነት ስለሆነ በዚህ ቦታ ስለ አምነት የምጠቅሰው ይኸው ይሆናል።

7. ነፃነት

ነፃነት ከላይ ያየናቸው ስድስት ነጥቦች ውጤት ነው። ነፃነታችንን በሁለት መንገድ ልንጠቀምበት እንችላለን። አንደኛው የሥጋን ሥራ መርጦ በኃጢአት መውደቅ ሲሆን ሁለተኛው በመንፈስ ልምምድ ክርስቶስ በመስቀል ላይ የወራውን ጽድቅ በመልበስ መመለሰስ ነው። በክርስቶስ ሰንሆን ከቀደመው የውድቀት ክስ ነፃ ከመሆናችንም በላይ ጽድቁንና አዲሱን ሕይወት ለመለማመድም ነፃ ነን። ይህ ነፃነት ታዲያ ካንድ ነገር ነፃ መሆን ብቻ ሳይሆን ለሌላ ነገር ነፃ መሆን ነው። በክርስቶስ ከኃጢአት ክስና ካለፈው በደላችን ፀፀት ነፃ ከመሆናችንም በላይ የአዘጋጀልንንም አዲስ ሕይወት ለመውረስ ነፃ ነን።

ፍጹም ነፃነት

እግዚአብሔርን ማገልገል ፍጹም ነፃነት ነው። በሰብአዊ አስተሳሰባችን ነፃነት ማለት የፈለጉትን ማድረግ፣ የወደዱትን መሆን ይመስለናል። ፍጹምና፣ አውነተኛ ነፃነት ግን፣ ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ግንኙነት ስኬትና እርሱን ለማገልገል የመስጠታችን ውጤት ነው። እንደ የዱሮ የእንግሊዝኛ መዝሙር ሲተረጎም እንዲህ ይላል “እንተ ግዛኝና ያን ጊዜ ፍጹም ነፃ አሆናለሁ” ቅዱስ እውነትና ስሜን ደግሞ በዚህ አሳብ ላይ ሲጽፍ “እግዚአብሔርን ውደድና የፈለከውን አድርግ” ብሏል። እግዚአብሔርን ከወደድን እርሱ የሚፈልገውን አናደርጋለን፣ የሚያስደንቀው ነገር ደግሞ ያንን ማድረግ አንወዳለን፣ ደስ ይለናል።

እምነት ካለንበት ሁኔታ ፈንቅሎ አውጥቶ እግዚአብሔር እንዲኖረን ወደ አቀደልን ነፃነት ያደርሰናል። ከዚያ ሁኔታ ሰንፈነቀል፣ ከፍርሃታችን እንለቀቃለን። የዚያን ጊዜ ፈቃዳችንን ትተን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመታዘዝ ነፃ እንሆናለን። መልካም የሆነውን የእግዚአብሔርን ነፃነት ለመቀበል አጃችን የተከፈተ ይሆናል። ያ ብቻ ሳይሆን ማንም ሊወስድብን ወደማይችለው ነፃነት ያሸጋግረናል። ሕይወታችንን

አጥፍተን እርሱ የሚሰጠንን ሕይወት ለመቀበል ነፃ መሆን ማለት ነው። እምነት መጋለጥ ነው። ነገር ግን ለዛ ያለው መጋለጥ፣ ራሱን ለእግዚአብሔር ያለ ምንተ አፍረት መስጠት ነው። ያ እግዚአብሔርን ደስ ስለሚያሰኘው ነፍሳችንን የሚያረካ ነፃነት ያለማምደናል። ጌታ የሱስም የራሱን ነፃነት እንዲሰጠን ያስችለዋል። መቼም በዚች ምድር ላይ እርሱ በነበረው ነፃነት የተመለሰ ሌላ ማንም የለም።

ለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ የገላትያን ሰዎች ክርስቶስ የሰጣቸውን ነፃነት በቀላሉ አሳልፈው በመስጠታቸው በኃይል ቃል ሊያስጠነቅቃቸው የተገደደው።

“በነፃነት እንድንኖር ክርስቶስ ነፃነት አወጣን፣ እንግዲህ ጸንታችሁ ቁሙ እንደገናም በባርነት ቀንበር አትያዙ” ገላትያ 5: 1።

የገላትያ ሰዎች በአንዳንድ ነጻ ባልሆኑ ሰባክያን እግባቢነት ክርስቶስ በሞቱና በትንሳኤው የሰጣቸውን ነፃነት ለውጠው ወደ ሕግ ሥርዓት እየተመለሱ ነበር። ይህ ሁኔታ ደግሞ ሐዋርያውን በጣም ነበር የረበሸው። ሕጋዊነት የአስመስሎ እምነት ነው፤ ቁም ነገሩ ሕጋዊነትን አሸቀንጥሮ ጥሎ አውነተኛና ነፃ አገልገሎትን መያዝ ነው።

ነፃነትና ሥልጣን

ለመረዳት ከባድ ከሆኑ መንፈሳዊ አስተምሮሆች አንዱ ይህ የነፃነትና የሥልጣን ቅንጅት ነው። ስለ ነፃነትና ሥልጣን ቢያንስ ሁለት ነገሮች ማለት ይቻላል። የመጀመሪያው ፣ በልምምድ እግዚአብሔር ሥልጣን እንዲኖረን የሚያበቃንን ነፃነትም ሊሰጠን ይችላል።

ልጆቻችንን በምናሳድግበት ጊዜ ለሥልጣን የሚያበቃቸው ነፃነት ልንሰጣቸው እንችላለን። ከሥልጣን ጋር ነፃነት ነፃ እንዲሆኑ ይጠበቃቸዋል፤ ያለሥልጣን ግን ነፃነት ራሱ ባርነት ሊሆን ይችላል። ስለዚህ ልጆቻችንን ስለ አላፊነት በግብርና በቃል እናስተምራቸዋለን። ጥሩ የአላፊነት ችሎታ ባላቸው ቁጥር እኛ ደግሞ የበለጠ ውሳኔ የመወሰን ነፃነት በመስጠት እናበረታታቸዋለን።

ምናብን ለመኮርኮር 12 .

እግዚአብሔር እምነትን ሸልሞ እምነተቢሰነትን
ይቀጣል እንዴ? ይህንንስ ካደረገ ሕጉን ማጥበቁ
አይሆንም እንዴ?

ለምሳሌ የቤት ሥራቸውን በጊዜ የመጨረስ ሃላፊነት ካሳዩ፤ እኛ ደግሞ የቤት ሥራቸውን የሚሠሩበትን ጊዜ እንዲወስኑ እንተዋቸዋለን። ሥልጣን ለነፃነት አበቃቸው ማለት ነው።

ሁለተኛ ስለ ነፃነትና ሥልጣን ቅንጅት ማለት የምንችለው ነገር በውጪ ሲታይ አላይ ያልነውን የሚቀላብስ ይመስላል። እግዚአብሔር ነፃ አስከሆንበት ሁኔታ ድረስ ሥልጣን ይሰጠናል። የየሱስ ክርስቶስን ማንነት በተረዳን ቁጥርና ለእኛ ያደረገውንም ነገር በተረዳነው መጠን፤ እግዚአብሔርም የሚያለማምደን ሥልጣን የበዛ ይሆናል። በሌላ አነጋገር ለሥልጣን ብቁ የሚያደርገን ነፃነት ነው ማለት ነው።

ወደ ሥልጣን የሚያደርስ ነፃነት ወደ ነፃነት ከሚያመጣ ሥልጣን በጣም የበለጠና የተሻለ ነው። ወንጌል የነፃነት መልዕክት ነው። ብዙ ጊዜ ሰባኪያን ልክ የገለትያን ሰዎች እንዳሳቱት ሰዎች ወንጌልን ሕጋዊ አድርገው ያቀርቡታል። መስፋፊያ ሳይሆን መታገጃ ያደርጉታል፤ ሕይወት ሰጪ ሳይሆን ሞትን አምጪ ያስመስሉታል፤ መልካም ዜና ከመሆን ለውጠው ማስፈራሪያ ያደርጉታል። ወንጌል ግን የነፃነት መልዕክት ነው።

ከሕግ ነፃነት፣ ከሥጋ ሥራዎች ነፃነት፣ ከአለም ነፃነት፣ ከሃይማኖት ሥርዓት ነፃነት፣ ከእግዚአብሔር በታች ከሆነው ከማንኛውም ነገር ሁሉ ነፃነት! እዎን “በነፃነት እንድንኖር ክርስቶስ ነፃነት አወጣን” ኑ ኦ! ነፃነት እንዴት ደስ የሚል ቃል! ነፃነት ጌታን በሙሉት የሚገልጸውና እግዚአብሔርም ብዙ ሥልጣን ሊሰጠው የሚመርጠው ሰው ባህሪ ነው። በጣም ኃያሉን የሚሆኑት ፍጹም ነፃነት ያላቸው ናቸው። ብዙ ኃይል ቢኖራቸውም የነፃነታቸው ውጤት መሆኑን ስለሚረዱ እያሳስታቸውም።

ከዚያም በላይ ነፃነት በብዛት ያላቸው ናቸው ሥልጣንም እንደተሰጣቸው መረዳት የሚችሉ። ነፃነት ራሱ እግዚአብሔር ለእኛ የሚሰጠውን የሥልጣን ቃል የምንሰማበት ጆሮ ነው። ያንን ሥልጣን መረዳት ደግሞ የእግዚአብሔር ኃይል ያለመቆጠብ በውስጣችን እንዲሠራ ይለቀቀል። ለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ ለሥልጣኑና ለአገልግሎቱ ያለ ምንም ማመንታት በኃይል ይከራከር የነበረው።

“ቃሌም ሰብክቴም የመንፈስን ኃይል በመግለጥ እንጂ በሚያባብል የጥበብ ቃል አልነበረም፤ ይኸውም አምነታችሁ በእግዚአብሔር ኃይል እንጂ በሰው ጥበብ ላይ እንዳይመሠረት ነው” 1ቆሮንቶስ 2፣ 4-5።

“በተናገርሁትና በአደረግሁት ነገር አሕዛብ ለእግዚአብሔር እንዲታዘዙ ክርስቶስ በእኔ ሆኖ ከፈጸመው በቀር ሌላ ነገር ለመናገር አልደፍርም፤ ይህም የሆነው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በምልክቶችና በተአምራት ነበር። በዚህም ሁኔታ ከአየሩሳሌም እስክ አልዋራቅን ዙሪያ ድረስ የክርስቶስን ወንጌል ፈጽሜ ሰብክክላለሁ” ሮሜ 15፣ 18-19።

“እኔም በኃይሉ አሠራር በተሰጠኝ በእግዚአብሔር የጸጋ ስጦታ የዚህ ወንጌል አገልጋይ ሆኛለሁ” ኤፌሶን 3፣ 7

“ምክንያቱም ወንጌላችን ወደ እናንተ የመጣው በኃይልና በመንፈስ ቅዱስ በብዙም መረዳት እንጂ በቃል ብቻ አይደለም። ደግሞ ስለ እናንተ ሰንል በመካከላችሁ እንዴት እንደኖርን እናንተ ታውቃላችሁ” 1ተሰሎንቄ 1፣ 5።

ሌሎችን ሲያበረታታ ደግሞ እንዲህ አለ።

“ይሁን እንጂ የጌታ ፈቃድ ቢሆን ፈጥኜ ወደ እናንተ አመጣለሁ፤ ከዚያም እነዚህ ትዕቢተኞች የሚናገሩትን ብቻ ሳይሆን ምን ኃይል እንዳላቸውም ማየት አሻለሁ። ምክንያቱም የእግዚአብሔር መንግሥት የወሬ ጉዳይ ሳይሆን የኃይል ጉዳይ ነው” 1ቆሮንቶስ 4፣ 19-20።

ኃይል ነፃነትን ይገልጻል፤ ኃይል የኃይላኛውን ነጻነት ያረጋግጣል። ነፃነት እያደገ ሲሄድ በዚያው መጠን እኛም ወደ እግዚአብሔር እየቀረብን ነው። ነፃነትን ማሳደጊያ ዋናው ቁልፍ ደግሞ አምነት ነው። ሰው በአምነት እያደገ ሲሄድ መንፈስ ቅዱስ ያንን ሰው በኃይልና በሥልጣን ያሚያስታጥቅበት የነፃነት መድረክ ላይ ያደርሰዋል።

ምዕራፍ አስራ ሁለት

ፈቃድና ፍትር

1. የበላይ የሆነ ፈቃድ

ችግሩ ይሄ ነው። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ አስካሁን ድረስ ያየነው አምነት በፈቃድ ላይ የተመሠረተ መሆኑን በመገመት ነው። የሰው ልጅ ፈቃዱ ምንም እንኳን እንዳንድ ጊዜ ወደ ቀኝ ሌላ ጊዜ ደግሞ ወደ ግራ ቢያዘነብልም በአጠቃላይ ግን ከአግዚአብሔር ፈቃድ ጋር የሚሰማግ ነው። በሚል ግምት ነው አስከዚህ የመጣነው። ግን ከአግዚአብሔር ፈቃድ የማይሰማግ ፈቃድስ? ወይም የአግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅም ሆነ ለመስማማት ጥረት የማያደርግ ፈቃድስ? ወይም ጨርሶ የአግዚአብሔር ፈቃድ ግድ የማይሰጠው ወይም የአግዚአብሔርን ፈቃድ ለመቀበልም ሆነ ለመከተል ብርታቱና ፍላጎቱ የሌለው ፈቃድስ? ችግሩ ይሄ ነው።

አብዛኛውን ጊዜ የበላይ የሚለውን ቃል የምንጠቀመው አግዚአብሔርን ለመግለጽ ነው። እንዳንዴ ደግሞ ከእኛ በላይ ለሆነ ሥልጣን ለምሳሌ ሕገ መንግሥት፣ ባለ ሥልጣን ወይም የመሥሪያ ቤት አለቃ የበላይ ይባላል። አዚህ ግን ለመጣውና ለሳያችሁ የምፈልገው አሳብ የእያንዳንዳችንን ፈቃድ የበላይነት ነው። ፈቃዳችን የበላይነት አለው፣ ምክንያቱም አግዚአብሔር እንድንሆን ያቀደው እንደዚያ ነው።

ፈቃዳችን የበላይ ባይሆን ኖሮ አግዚአብሔር ቡትምህርት፣ በማበረታታት፣ ተሰፋ በመስጠት፣ በማሰጠንቀቅ በእኛ ላይ ጊዜውን እያጠፋም ነበር። ይህ ሁሉ ፈቃዳችንን ለመማረክ የተደረገ ጥረት ነው። ፈቃዳችን የበላይ ባይሆን ኖሮ አግዚአብሔር እኛን ለመድረስ አይጥርም ነበር፤ በትዕዛዝ ብቻ ሁሉን ያከናውን ነበር፤ እኛም ምርጫ አይኖረንም ነበር።

ለምን ፈቃድ የበላይ ሆነ?

እንደ ታሪክ ከእንግሊዝኛ ተርጉሜ ላቅርብ፦

አንድ የታወቀ አሻንጉሊት ሠራተኛ በአንድ አገር ውስጥ ይኖር ነበር ይባላል። በአሻንጉሊት ሥራ ጥበብ በጣም የረቀቀ ከመሆኑ የተነሳ የሥራው ዝርዝር በጣም የጠራ ስለነበር፣ አሻንጉሊቶቹ በጣም እውን ይመስሉ ነበር። ስለዚህ በየጊዜው ብዙ አሻንጉሊቶችን ስለሚሠራ፣ ከጊዜ ብዛት በምድር ላይ ያሉ የሰው ዘሮችን ሁሉ የሚወክሉ አሻንጉሊቶችን ሰርቶ አጠራቀመ። ከዚያም ቀኖቹን በሙሉ በእነኚህ ግሩምና ደንቅ አድርጎ በሰራቸው አሻንጉሊቶች በመጫወት ያሳልፍ ነበር። ለብዙ ዘመናት በዚህ ሁኔታ ረክቶና ደስ ብሎት ይኖር ነበር።

ጊዜ አያልፈ ሲሄድ ግን ቀስ በቀስ የሐዘን ሰሜት ጥላውን አያጠለበት መምጣት ጀመረ። ይህ ታልቅ ጥበበኛ አሻንጉሊት ሠራተኛ የሠራው ሥራና በጥበቡም የፈጠራቸው አሻንጉሊቶች ሁሉ ባዶና ከንቱ መሆናቸውን መገንዘብ ጀመረ። ምንም ነገር የሌለባቸው፣ በመስታወት እንደሚታይ ምስል በጣም የራቁ ባዶ መሆናቸውን አየተረዳ መጣ። ሁሉም የራሱ አዕምሮ ውጤቶች ነበሩ፤ ራሱንም ከአሻንጉሊቶቹ ጋር ዘግቶ ጊዜውን ሁሉ የጨረሰው ከእነርሱ ጋር ብቻ ስለነበር፣ ለካ በአለም ውስጥ ብቸኛ ነበር። ጥበቡና ሙያው በጣም የረቀቀ መሆኑ ራሱ ለብቸኝነቱ ዋና ምክንያት መሆኑን ባወቀ ጊዜ ብቸኝነቱ በጣም ጎለበት። ይህ ባዶነት፣ ይህ ብቸኝነት ይህ ግንዛቤ የበለጠ ጥልቅ ሐዘን ውስጥ እንዲዋጥ አደረገው።

በዚህ ሁኔታ ላይ እንዳለ አንድ ቀን ራዕይ አየ። አንድ መልካካዊ ፍጡር የሕይወት ውኃ የሞላበት ጽዋ ይዞ ሊሰጠው መጣና “ከዚህ ውሀ አንድ ጠብታ የነካው ማንኛውም ነገር ሕይወት ያገኛል” አለው። ይህንንም ሲረዳ ሊሆን የሚችለው ነገር በሙሉ ገባውና ሰሜቱ ገነፈለ፣ ደስታው በዛ፣ልቡ ድውድው አያለበት በመንቀጥቀጥ ጽዋውን ለመቀበል እጁን ዘረጋ። በዚያ ቅጽበት ግን አንድ ፍርሐት መጣበትና እጁን ሰብሰብ አደረገ። ይህንን ደስታውንና ሰሜቱን የሚገታ አዲስ አባብ ምን እንደሆነ መገመት ትችላላችሁ? ሕይወት እንዲህ በቀላሉ ሊሰጥ ይገባዋል ወይ? የሚለው ጥያቄ መጣበት። ለአሻንጉሊቶቹ ሕይወት ከሰጣቸው ዳደኞቹ ሆነው ለመቅረታቸው ምን ማረጋገጫ አለው? እንዳሁኑ ሊታዘዙትና ሁኑ ያላቸውን ሁሉ የሚሆኑ፣ የሚወዱትና የሚከተሉት ሆነው መቆየታቸውን በምን ያውቃል? ራሳቸውን ችለው ሲሄዱስ? ዳደኞቹ ለመሆን ወይም ላለመሆን የምርጫ ነገንት መስጠቱ አይደለም

አንዴ? ዳደኞቹ ለመሆን ባይመርጡስ? እንዳውም ጠላቶቹ ለመሆን ቢነሱስ? ስለ እርሱ ምንም አይነት አመለካከት ባይኖራቸው እንዲያው ቢዘገቡትስ? የዚህ ሁሉ አባብ ጥላ በላዩ አጠለበት፣ ትካዜ ገባው፣ አጁን እየሰበሰበ ለራሱ እንዲህ አለ፤ “ይህንን እድል ልጠቀምበት አልችልም”።

የሰው ፈቃድ የበላይ የሆነው እግዚአብሔር ይህንን እድል ስለተጠቀመበት ነው። እግዚአብሔር ይህን ያደረገው ፍቅር ስለሆነ ነው። እግዚአብሔር ፍቅር ባይሆን ኖሮ እኛ ብንወደው ወይም ባንወደው ግድ አይሰጠውም ነበር። ፍቅር ስለሆነ ግን እኛም ወደ እርሱ በፍቅር እንድንመለስ አጥብቆ ይፈልጋል። ያ ሊሆን የሚችለው የአሻንጉሊት ሠራተኛው ከብዙ ጥያቄ በኋላ ቀስ በቀስ እንደተረዳው ነገንት ሲኖረን ብቻ ነው።

በግድ የሆነ ፍቅር ምን አይነት ፍቅር ነው? ሊያገባሽ የማይፈልግን ሰው አግብተሽ አብረሽው መኖር ትፈልገያለሽ? አትፈልገም? ደግሞም አይዘልቅም። ተጋብታችሁ ከኃይልና ከመሸነፍ የተነሳ መኖር ብትችይም፣ ለራሽ ሲል ወደሽ አግብቶሽ ብትኖረ የበለጠ ትርጉም አለው።

ፍቅር ለተዋደዱ ነገንት መስጠት መቻል አለበት። ፍቅር ነፃ ሲሆን ብቻ ነው በሙሉት ሊሠራ ይሚችለው። እግዚአብሔር አወዳችኋለሁ ብሎ እንድንወደው ቢያስገድድን ኖሮ ያ ፍቅር አይደለም። ሌላ መንፈሳዊ ስም ይኖረው እንደሆነ አለውቅም፣ ግን ፍቅር አይደለም።

ፍቅር በመጀመሪያ ነገንት ይሰጥና ከዚያ በኋላ ተወዳጁ መልሶ እንዲወድ ያባብላዋል። እኛም ለእግዚአብሔር መልሰን የምንሰጠው ፍቅር በነገንት ካልሆነ እውነተኛ ፍቅር ሊሆን አይችልም። በነገንት ያልሆነ ፍቅር የሚመስል ነገር፣ አክብሮት፣ ፍርሀት፣ ወይም መታዘዝ ሊሆን ይችላል፤ ፍቅር ግን ሊሆን አይችልም። እግዚአብሔርን ላለመውደድ ምርጫው ከሌለን ልወደውም ምርጫ የለንም። ፍቅር ውሳኔ ነው። ስለዚህ አንዱ ሊያደርግ የሚችለው የሌለውን ፈቃድ ማባበል ነው። ምክንያቱም ፈቃድ የበላይ ነው።

ቤቷ ልጄ ሶፊ የአራት እመት ልጅ በነበረችበት ጊዜ አንድ ቀን እኔና አሷ ብቻ ቤት ውስጥ ነበርን። ገበታ ቤት ያለው ጠረጴዛ ላይ ሆኜ የሆነ ነገር እጽፍ ነበር። ትኩረቴ የምሠራው ሥራ ላይ ስለነበር እርሷ ደግሞ የኔን አሳብ ለመያዝ ትጥር ነበር። “ዳዲ ይህንን አሳየኝ” ስትለኝ “ቆይ የምሠራውን ልጩርስ” ብዬ ገፋ አደርጋታለሁ። ከዚያ ጠረጴዛው ላይ ወጥታ የምሠራውን እየነካካች አሳቤን ለማግኘት ብዙ ሞከረች። በኋላ ስታስቸግረኝ ተቆጣሁና “በይ አሁኑኑ ከጠረጴዛው ላይ ቶሎ ውረጂ አለዚያ ትቀጫልሽ” አልኳት። በዚህ ጊዜ ትጣት ፈራችና ወርዳ ወንበር ላይ አኩርፋ ቁጭ አለች። ትንሽ ቆይታ “በውስጤ ግን አሁንም ጠረጴዛው ላይ ቆሜአልሁ” ብላ አስገረመችኝ። ፈቃዷ በእኔ ውሳኔ አልተሰማም፤ እርሷን እስፈራርቴ ማስቀመጥ ብትልም፤ ፈቃዷን ግን ማሸነፍ አልቻልኩም።

2. መጠን የሌለው ፍቅር

መጠን የሚለው ቃል ለማለት የፈለኩትን ሁሉ የሚገልጽ አይደለም። ግን ተቀራራቢ ሆኖ ያገኘሁት አርሱን ብቻ ነው። ለማለት የምፈልገው ግን ብዙ ቅፅሎችን የሚያጠቃልል አሳብ ነው። “የማይቀር፤ የተረጋገጠ፤ የተወሰነ፤ የተገበረ፤ የማይዳግም፤ የማይቀለበስ፤ የማይለወጥ፤ የማናመልጠው፤ ቀድሞ የሆነ...” ፍቅሩን ለመግለጽ የሚውሉ ሆኖም እንጀት ያማያርሱ ቃላቶች ናቸው። የእግዚአብሔር ቃልም ይህንን ፍቅር በብዙ መንገድ ያስቀምጠዋል።

“በዘለለም ፍቅር ወድጀሻለሁ፤ ስለዚህ በቸርነት ሳብሁሽ”
ኤርምያስ 31፡ 3።

“እብ እንደወደደኝ እኔ ደግሞ ወደድኋችሁ፤ በፍቅሩ ኑሩ”
ዮሐንስ 15፡ 9።

“ነገር ግን ገና ኃጢአተኞች ሳለን ክርስቶስ ስለ እኛ ሞቷልና፤ እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን የራሱን ፍቅር ያስረዳል” ሮሜ 5፡ 8።

“ሞት ቢሆን፤ ሕይወትም ቢሆን፤ መለሰክትም ቢሆኑ፤ ግዛትም ቢሆን፤ ያለውም ቢሆን፤ የሚመጣውም ቢሆን፤ ኃያላትም ቢሆኑ፤ ከፍታም ቢሆን፤

ዝቅታም ቢሆን፤ ልዩ ፍጥረትም ቢሆን፤ በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን ካለ ከእግዚአብሔር ፍቅር ሊለየን እንዳይችል ተረድቼዋልአሁ”
ሮሜ 8፡ 38-39።

“እርሱ ስለ እኛ ነፍሱን አሳልፎ ሰጥቷልና በዚህም ፍቅርን አውቀናል” 1
ዮሐንስ 3፡ 16።

የማይወድቅ የማይቋጭ፤ ዘለአለማዊ፤ ሰማያዊ፤ የማይገባን፤ የማይሸነፍ፤ ዋጋው የማይለካ፤ መጠን የሌለው ፍቅር። የእግዚአብሔር ፍቅር “እኔ አልሸነፍም” ይለናል። ይህንንም የሚለው ከኩራትና ከትዕቢት ተነስቶ ሳይሆን ከርህራሄ ይተነሳ ነው። ፍቅር እንዲህ ይላል “ገላል ስደረግ ልቤ ይሰበራል” ፍቅር የሚያስወጣውን አውጥቶ የተፈቃሪውን ደህንነት ይጠብቃል፤ ፍቅር የተፈቃሪውን መባረክ በጣም ስለሚፈልግ በረከቱን የሚዘጉበትን እንቅፋቶች ሁሉ ለማስወገድ ይጥራል። ፍቅር የማይታከተውና የማይመጠነው ለራሱ ብሎ ሳይሆን ለተፈቃሪው ብሎ ነው።

በ 1ቆሮንቶስ 13 የተገለጸው የፍቅር ገለጻ የእግዚአብሔርን ፍቅር የሚያንፀባርቅ ነው።

“ፍቅር ይታገሳል፤ ቸርነትንም ያደርጋል፤ ፍቅር አይቀናም፤ ፍቅር አይመካም፤ አይታበይም የማይገባውን አያደርግም፤ የራሱንም አይፈልግም፤ አይበሳጭም በደልንም አይቆጥርም፤ ከአውነት ጋር ደስ ይለዋል እንጂ ስለ አመጸ ደስ አይለውም፤ ሁሉን ይታገሳል፤ ሁሉን ያምናል፤ ሁሉን ተስፋ ያደርጋል፤ በሁሉ ይጸናል” ቁጥር 4-7።

የእግዚአብሔር ፍቅር ይህን ይመስላል፤ በዚህም አገላለጽ መሠረት ፍቅሩ ጨዋ ነው፤ ሆኖም የእግዚአብሔር ፍቅር መጠን የሌለው ነው፤ ይህም ማለት እምቢ ብለን በመሸሸ ልናመልጠው እንችልም፤ ይከተለናል እንጂ። ይህ መጠን የሌለው ፍቅር ለመጠበቅ፤ ለመቆየት እምቢ ያለውን እያባበለ፤ እየታገሰ እሺ ለማሰናት ይጠብቃል፤ ፍቅር ለተፈቃሪው “ከእኔ ጋር መስማማትህ፤ እኔን መቀበልህ አይቀርም፤ አስከዚያው ድረስ ግን ማደግህ ይቀጥላል” ይለዋል።

ፍቅር ኢየሱስ ነው፤ በ1ኛ ቆሮንቶስ 13 ውስጥ ፍቅር በሚለው ቦታ ሁሉ ኢየሱስ የሚለውን እየተካችሁ ብታነቡ አሳቡ የበለጠ ትርጉም ይሰጣችኋል።

ለምሳሌ ያህል አስቲ እንዲህ ብለን እናስብ። ምርጫ በቀረበልን ጊዜ ሁሉ ፍቅር አስር ነጥብ እንድናግኝ ይጠብቅ ይሆናል (እንደ ኦሎምፒክ ጅምናስቲክ ማለት ነው) ። ግን በመጀመሪያ ሙከራችን ሶስት ነጥብ እናገኝ ይሆናል እንበል።

ፍቅር አሁንም ሌላ አድል ይሰጠንና በሚቀጥለው አድል የባሰውን አንድ ነጥብ እናገኝ ይሆናል። ፍቅር ግን በትዕግስትና በማበረታታት አሁንም ሌላ አድል ይሰጠናል። (በነገራችን ላይ በኦሎምፒክ ጅምናስቲክ የሚሰጠው ሁለት አድል ብቻ ነው) ። ፍቅር ግን አሁንም ሌላ አድል ይሰጠናል፤ በዚህ ጊዜ ምናልባት ጎብዘን ስድስት እናመጣ ይሆናል፤ ፍቅር ግን አሁንም ማበረታታቱንና አድል መስጠቱን ይቀጥላል። በዚህ ተደጋጋሚ አሳብ ወደት አየሄድኩ እንደሆነ ሳይገባችሁ አይቀርም።

እግዚአብሔር ሌላ አድል ሊሰጠን አይሰለችም። ወደ አርሱ ተመልሰን አርሱን በሙሉት አስክንለማመድ ድረስ ደግሞ ደጋግሞ ይሞክረናል። እኛን ወደ አርሱ ለማስጠጋት ያለው ፍላጎት እኛን ከአርሱ ለማራቅ የተነሱ ኃይሎች ካላቸው ውሳኔ ይበልጣል እንጂ አያንስም። የፈቃዳችንን መተባበር ብቻ ነው የሚጠብቀው። 1 ቆሮንቶስ 13ን እንደገና እናንብብው፤ በዚህ ጊዜ ግን ፍቅር በሚለው ቦታ እግዚአብሔር የሚለውን እያስገባን እናንብብው። እግዚአብሔር ይታገሳል፤ እግዚአብሔር በደልን አይቆጥርም፤ ይህም ማለት ላደረግነው ጥፋት ሁሉ ያስቀመጠው መዝገብ የለም ማለት ነው። እኛ ወደ ደህንነት አስክንመጣ ተስፋ አይቆርጥም።

እግዚአብሔር የሰው ፈቃድ የበላይ እንደሆነ ቢቆጥርም፤ ወደ አርሱ አስክመለስ ድረስ ፈቃዳችንን ለመማረክ የሚያደርገውን ጥረት አያቋርጥም። ለዚህ ነው በየጊዜው ወደ ውሳኔ እንድንመጣ በተደጋጋሚ ዕድል የሚሰጠን።

ፍቅር ዲሲፕሊን አለበት

ስለ ዲሲፕሊን መነጋገር ያስፈልገናል። ከኛ መካከል ማንኛችን ነን ዲሲፕሊን መደረግ የምንወድ? ብዬ ብጠይቅ ብዙዎቻችን እንገታችንን ከላይ ወደታች ሳይሆን ከጎን ወደጎን ነው የምናነቃነቀው። ነገር ግን ዲሲፕሊን ከሚወደን አባታችን ይመጣል። ምክንያቱም ዲሲፕሊን የፍቅር ባልደረባ ነው።

“እግዚአብሔር እንደ ልጆቹ ይዟችኋልና የተግሳጽን ምክር ታገሱ፤ ለመሆኑ አባት የማይቀጣው ልጅ ማነው? ልጆች ሁሉ በሚቀጡበት ቅጣት ተከፋይ ካልሆናችሁ ዲቃሎች እንጂ ልጆች አይደሉችሁም”
ዕብራውያን 12፣ 7-8።

በዲሲፕሊን ውስጥ ቅጣት የማይቀር ነገር ነው፤ ማስታወስ ያለብን ግን የዲሲፕሊን ቅጣት የልጅነት ምልክት ነው። የዲሲፕሊን ቅጣት ለጉዳት የታቀደ ሳይሆን ጉድለትን ለማሳየት፤ ለማነቃቃትና ለማቃናት የሚደረግ ነው። አላማው ይህ ያልሆነ ቅጣት ግን ለጉዳት የታቀደ ስለሚሆን ከእግዚአብሔር አይደለም። ለጠፋነው ጥፋትና ለሠራነው በደል ሁሉ የእግዚአብሔር ቅድስና የሚጠይቀውን ፍርድ እንዴና ለዘለአለም ጌታ የሱስ ከፍሎታል። ስለዚህ እግዚአብሔር አሁን እኛን ለመቅጣት ግፊትም ፍላጎትም የለውም። ስለዚህ ፈቃዳችን ከአርሱ ፈቃድ ጋር እንዲሰማማ ለማድረግ ሊያነቃንና ሊያነቃቃን ይወዳል። የአርሱ ወንድና ሴት ልጆች ሆነን ግንኙነት ለመፍጠር እንድንመርጥ ስለሚፈልግ ነው እንዳንደ ጎነጥ የሚያደርገን፤ በማይመች ሁኔታም ወስጥ የሚተወን።

በይቅርታና በክፍያ (restitution) መካከል ያለውን ልዩነት ግልጽ ማድረግ አለብን። ይቅርታ ጌታ የሱስ በመስቀል ላይ በፈጸመው መስዋዕትነትና ድል ላይ የተመሠረተ የነፃ ስጦታ ነው። በነፃ የምንቀበለውም ነው፤ እኛም ለሌሎች በነፃ መስጠት ያለብን ነው። ክፍያ ግን በሕግ ወይም ፍትህ ላይ የተመሠረተ ለጠፋነው ወይም ለበላሽነው ምትክ የሚሆን ድጎማ ነው። ጻድቅ የሆነው አምላክ ያንን ከእኛ ይጠይቃል። ይቅርታ በኃጢአት ፀፀት ላይ ያተኮረ ሲሆን ክፍያ ግን በውጤቱ ላይ ያተኮራል።

ጌታ የሱስ አንዲህ አለ፡-

“የከሰሰህ ባለጋራህ አንዳያስፈርድብህ ዳኛውም ለአሳሪ አሳልፎ አንዳይሰጥህ በወሀኒም አንዳትጣል፤ በመንገድህ ላይ ሳለህ ከባለጋራህ ጋር ፈጥነህ ተሰማማ። እውነት አልሃለሁ ካስፈረደብህ ግን የመጨረሻዋን ሳንቲም አስክትክፍል ድረስ ከዚያ አትወጣም” ማቴዎስ 5፡ 25-26።

ጌታ የሱስ የሚለን ለራሳችን ስንል ከሌሎች ጋር ያለንን ሁኔታ ማስተካከል ይጠቅማል ነው። የቀረበብህን ከስ ቶሎ አስተካክል፤ ቅጣት ከበስተኋላ እየጠበቀህ ነው። ማድረግ የሚገባህን ቶሎ አድርገው፤ ምክንያቱም ከዚያ ማምለጥ አይቻልም። ቢያንስ ከርቶሌ ከመውረድ ትድናለህ። ፍርዱን እስከመጨረሻው አትጋፋ፤ የሚጠበቅብህን ማድረግ የማይቀር ነው፤ መደረግ አለበት፤ ከዘለአለማዊ ህጎችም ለማምለጥ መሞከር ከንቱ ልፋት ነው። እጅህን ስጥ፤ እግዚአብሔር አንዲያስገድድህ አታስገድደው።

እግዚአብሔር ያስገድዳል? ጌታ የሱስ የጠቀሰው ወሀኒ የትና ምን አይነት አንደሆነ አለውትም። ግን የትም ሆነ ምን በዚያ አካባቢ ዝር ላለማለት መጠንቀቅ ያስፈልጋል። ያንን ነው ጌታ የሱስ እያስጠነቀቀን ያለው። መከፈል ያለብህን ለመከፈል አስቲያስገድድህ ድረስ አትጠብቅ።

ሌሎች ባንተ ላይ አለብህ የሚሉህን አዳ ቶሎ አስተካክል። የሚገባው ጊዜ አልፎ ሳይሄድ ነው መስተካከል ያለበት። መደረግ ያለበትን አድርገው። ያንን ለማድረግ ደግሞ ከአሁን የተሻለ ጊዜ የለም፤ እየቆየ ከሄደ እየባሰ ነው የሚሄደው። ለነገ ማሳደር አይጠቅምም፤ ማድረግ አለብህ! ማምለጥ አትችልም። ትንሽ ሲኦል ያለበት ገነት ወይም ትንሽ ገነት ያለበት ሲኦል የለም። የሰይጣን የሆነውን ይህን ወይም ያንን በልባችንም ሆነ በአሳባችን ይዘን መቀመጥ አንችልም። ሰይጣናችን መሄድ አለበት፤ ፀጉሩም ላባውም እንኳን ሳይቀር።

እኔ አንደምገምተው መከፈል ያለበትን ላልከፈለች ነፍስ ፈውስ የላትም፤ መልሱ በመከፈል፤ አንደቃሉ በመኖር፤ ራሱን በመካድ ውስጥ ነው። እግዚአብሔር ልጆቹን ጥሩ፤ ንጹህንና ጽዱ ለማድረግ የወሰነ ነው። ልብ አድርጉ የምንነጋገረው ስለ ደህንነት አይደለም፤ ስለ ክርስትና ሕይወት ነው።

መከፈል ያለበት ይከፈላል፤ ያ አይቀርም፤ ለሌሎች ያለብንን ዕዳ ከተቀበልን ቶሎ ማስተካከል ጥሩ ነው። ጌታ ራሱ “ፈጥነህ ተሰማማ” ነው ያለው። የምንነጋገረው ከእኛ ስለሚጠበቅብን ነው እንጂ እኛ ከሌሎች ከምንጠብቀው ጋር አይያያዝም። ለመሆኑ እንኳ አዳዎች ምን ምን ይመስላሉ?

- ያልተጋደለ አውነተኛ ፍርድ
- እኛ ልናገኝ የምንፈልገውን ያህል ፍቅር መስጠት
- መተማመን
- ያልሰጠነውን ወይም የደበቅነውን መገባ፤ ምስጋና መስጠት
- ልንሰጣቸው የምንችለው ግን ያለሰጠናቸው አድሎች
- ልንሰጣቸው የምንችለው ግን ያልሰጠናቸው መብቶች
- የበደልናቸውን በደል መናዘዝ
- ለፈጠርንባቸው ችግር ወይም ለደረሰንባቸው ጉዳት መጸለይ
- ለጥያቄአቸው መልስ መስጠት
- የሰልክ ጥረአቸውን መመለስ
- መልካም አድልን ከልባችን መመኘት
- በደላቸውን ባይናዘዙም እንኳን ይቅር ማለት
- በእግዚአብሔር አምሳል እንደተፈጠሩ በማወቅ አክብሮት መስጠት

መከፈል የሚገባንን በመከፈል ትዕዛዙን እየጠበቅን

“ይህም የሚሆነው ሁላችንም የእግዚአብሔርን ልጅ በማመንና በማወቅ ወደሚገኘው አንድነት በመምጣትና ሙሉ ሰው በመሆን በክርስቶስ ወዳለው ፍጹምነት ደረጃ አስከምንደርስ ነው” ኤፌሶን 4: 13።

በዚህ ዲስፕሊን ውስጥ አንድናልፍ የሚያስችለንን አመለካከት የምናገኘው ከጌታ ነው። እኛም ለሌሎች ፍቅራችንን በመግለጽ፣ በትእግስትና በመቀበል ሌሎችን በስህተታቸው ከመኮነን ወጥተን መተማመንና ተስፋን መለማመድ መጣር አለብን። ይህ ሁሉ ሐተታ በቀላሉ ሲገለጽ መስጠት መቀበልን ፍጹም ያደርገዋል። የእግዚአብሔርን ፍቅር በሙሉ መቀበል ለመቻል፣ ያልተወሰነ ፍቅር ለሌሎች መስጠት መቻል አለብን። ይህ የእግዚአብሔር ትዕዛዝ ነው። ምንም እንኳን ያልተገኘበት ጌታ የሱስ አንኳን እግዚአብሔርን መታዘዝ ነበረበት።

“ሁሉ ነገር ለእርሱና በእርሱ የሚኖር እግዚአብሔር ብዙ ልጆችን ወደ ክብር ለማምጣት የድነታቸውን መሥራች በመክራ ፍጹም ሊያደርገው የተገባ ነው” ዕብራውያን 2:10።

መታዘዝ መረዳትን ይቀድማል የሚለውን አሳብ ለመረዳት ብዙ ጊዜ ነው የወሰደብን ምክንያቱም በተፈጥሮ በእዕምሮ የተረዳሁትን ነው ለማድረግ የሚቀለን።

በማጣት ወስጥ ትርፍ

ይህ በማጣት ውስጥ የሚገኝ ትርፍ ፕሪንሲፕል ጌታ የሱስ ያስተማረውና ሞዴል ያደረገው ነው። እግዚአብሔር አንዳንድ ጊዜ አንድናልፍበት የሚያደርገን ሁኔታዎች ብዙ ያከሰረን ይመስለናል። እርሱ ግን መልካም አምላክ ነው። ለእኛም ያለው አላማ በጎና ያማረ ውጤት በረከት የሆነ ነው። ስለዚህ አንድናልፍበት በሚያደርግን ነገር ሁሉ ከጊዜ በኋላ ትርፍ አንዳለው ስለሚያውቅ በሁኔታችን ውስጥ አንድናልፍ ይተወናል። ነገር ግን ሁኔታችን ደግሞ አንዳያጠፋን ይጠብቀናል። በሁኔታችን ውስጥ አልፈን ሰንወጣ ግን ከልምምዳችን የተነሳ በሰለን አድገን ተምረን አውቀን ለራሳችንም ሆነ ለእግዚአብሔር የተሻለን ሰዎች ሆነን ነው። በማጣት ወስጥ የሚገኝ ትርፍ ማለት ይህ ነው።

ምዕራፍ አስራ ሶስት

የመጨረሻ ጥሪ

ኑ፤ አብረን

ወደ ኃላ መለስ ብዬ በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የገለጽኩዋቸውን ብዙ አሳቦች ስመለከት ልቤ የሚመኘውን አንድ ነገር ለካፍላችሁ አወዳለሁ። ልቤ ይህንን የአምነት ልምምድ በየቀኑ አንድትላማመዱት ሊያበረታታችሁ ይወዳል። ያ ብቻ አይደለም የልቤ ምኞት፤ ልቤ ኑ አብረን ይህንን የአምነት ጉዞ አንጓዝ በላቸው ይለኛል ጉዞ። ኑ አብረን የሚለው ከግሪኩ ፓራክሌሲስ (Paraklesis) የመጣ ቃል ሲሆን በእንግሊዝኛ ኤክሶርቴሽን (exhortation) ተብሎ ነው የተተረጎመው። ለማነቃቂያ ወይም ለማበረታቻ የሚውል ቃል ነው። ከባድ ግፊት ወይም አስልቺ ጉትጎታ ወይም ጣትን ቀስሮ በማስፈራራት የሚሰጥ ማስጠንቀቂያ አይደለም። ኑ አብረን፤ ጨዋነት ያለበት ቃል፤ ስለማዊ ጎብረትን የሚያስተላልፍ አብረን እንሂድ፤ አብረን እናድርግ የሚል የደስታ ግብዣ የሚጋብዝ ነው። ኑ አብረን፤ የሚል ግብዣ በመጋበዝ ነው ይህን የመጨረሻውን ምዕራፍ መክፈት የምፈልገው።

እኔም ከአንተ ጋር ወይም ከአንቺ ጋር ጎን ለጎን ሆነን በዚህ የአምነት ጎዳና አብረን ብንጓዝ ራሴን እንደ አድላኛ አቆጥረዋለሁ። ይሄ ነው በመጽሐፉ መጨረሻ የማቀርብላችሁ ኤክሶርቴሽን። ብዙ ተጉዘን እዚህ መዝጊያው ላይ ሰንደርስ እስቲ ተመልኼ ወደ መጀመሪያው ገጽ ልሂድና መጽሐፉን የከፈትኩበትን ጥቅስ አብረን አንድናየው ላምጣው።

“የሰው ልጅ በሚመጣበት ጊዜ በምድር ላይ አምነትን ያገኝ ይሆንን?”

(ሉቃስ 18: 8) ።

ወደ ፊት ወደዚያ ቀን በመመልከትና እንዴት ያለ ድንቅ ቀን እንደሚሆን በመገመት መጽሐፉን መዝጋት አፈልጋለሁ።

መጽሐፍ ቅዱስ የሰው ልጅ የሚመጣበት ያ ቀን መቼ እንደሚሆን ማወቅ እንደማንችል በግልጽ ይናገራል።

“ያን ቀንና ሰዓት ግን ከአብ በስተቀር የሰማይ መለዕክትም ቢሆኑ፤ ወልድም ቢሆን ማንም አያውቅም” (ማቴ. 24፣ 36) ።

ያ ቀን በድንገት የሚሆን፤ ሳይጠበቅ የሚጠባ የሰርጥራይዝ ቀን ነው። ቢሆን ግን እናውቀዋለን። ጌታ የሱስንም ሁለቱንም ሰናዮው እናውቀዋለን። ይህ የንጉሥ ጉጉሥ ዘለዓለማዊና ሉአላዊ መንግሥቱን ይዞ ሲገለጥ ለማንም አጠያያቂ አይሆንም።

ጌታ የሱስን የማየቱ ሰርጥራይዝና ድንጋጤ ሲያልፍልን፤ የደስታውና የፈንጠዝያው እንፋሎት ሲበክንልንና እያንዳንዳችን በግል ከአርሱ ጋር ቆይታ ስናደርግ ምን ይለን ይሆን?

ልጄ ሆይ አስቲ ሕይወትህን እንመልከተው፤ የአለፍክበትንም የእምነት ሕይወት አብረን እንመርምረው።

ልጄ ሆይ በማያቋርጥ እምነት አስካሁን በመጓዝህ (በመጓዝሽ) ምን ያህል ደስ እንደተሰኘህ ልገልጽልህ (ልገልጽልሽ) አወዳልሁ። እምነትህ ሁሉን ቻይ የሆነውን እግዚአብሔርን አስደስቶታል። በተማርካቸው የእምነት አውነቶች ሁሉ በመመለሰ በእምነት ሕይወትህ ስታድግ ቆይተህል፤ ለኔም እንደሰጠታ የሆነልኝን ብዙ የተጠራቀመ የእምነትህን ታሪክ ደስ ብሎኝ ተቀብቼዋልሁ።

በተለይ ደግሞ የበለጠ የተደሰትኩበት በፈቃድህ ባደረከው ልምምድ ነው። ከተሳሳቱ የእምነት ልምምዶች ነፃ ሆነህ የፈቃድ እምነትን በመለማመድ ሀዋሳትህ ሁሉ ደግሞ ከእኔ ጋር በመተባበር ምን ሚና መጫወት እንደነበረባቸው ተረድተህ ስለሳየኸው አርምጃም የበለጠ ተደስቻለሁ።

በነፃነት እምነትህን በተለያዩ ሁኔታዎች ስለሳየህና ስለተለማመድክ፤ ለእንተም የሚጠቅምህን ለየት ያሉ የእምነት ክንውኖች በሕይወትህ ስለሳየህ የእምነትህ ፍሬ ደስ አስኝቶኛል።

በጣም ያረካኝ ልምምድህ ደግሞ የእምነትህን ጠላቶች ለይተህ አውቀህ ከመንገድህ እንዳያስቱህ ተጠንቅቀህ መጓዝህ ነው። እንተ በአለም ውስጥ እንጂ አለም ባንተ ውስጥ ሆኖ ስለላገኘህ፤ ከዚህም ውሳኔህ የተነሳ የሚከተሉትን እከሉኝ ሁሉ አልፈሃል፦

- ባህላዊ የእምነት መሰናከሎችን
- ሰይጣን ያነጣጠረብህን መሳሪያዎችና ያስነሳብህን ውጊያዎች
- የተሳሳቱ መንፈሳዊና ክርስቲያን ነን የሚሉ ትምህርቶችን
- የውሸት አስተሳሰቦችንና ጥርጣሬዎችን
- ብቻዬን ልጓዝ ወይም ለድርገው የሚለውን መጥፎ ግፊት

ለነፍሴ የማያቋርጥ ደስታ የሆነልኝ ደግሞ መንፈስ ቅዱስ አልፎ አልፎም ቢሆን የሰጠህን የእምነት ስጦታ በድፍረት መለማመድህ ነው።

በእኔ ያለህን ነፃነት መጠበቅህንና ማሳደግህንም በደስታ አስተውያለሁ።

ሕይወትህን ወደኋላ ዞር ብዬ በምመለከትበት ጊዜ የራስህን ፈቃድ ከእኔ ፈቃድ ጋር ለማስታረቅ ያደረከውን ጥረት ሁሉ አይቻልሁ። ይህም ልቤ በጣም ደስ ካሰኛቸው ተግባርህ እንዱ ነው። ምክንያቱም ከዚያ የተነሳ ዛሬ እንዲህ ብዬ ከምጋብዛቸው እንዱ ስለሆንክ ደስ ይለኛል፤

“እናንተ አባቲ የባረካችሁ ኦ! ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ የተዘጋጀላችሁን መንግሥት ውረሱ” (ማቴ. 25፣ 34) ።

እንተ ውስጥ ተመልክቼ እምነትን ሳገኝ፤ የእኔን ባህሪያት በርዕዮትህ፤ በቅደም ተከተልህ፤ በሥራህ ውስጥ ሁሉ ማየት ትያልሁ።

እንተ ውስጥ ተመልክቼ እምነትን ሳገኝ፤ ሌሎች በእንተ እንደተረዱ፤ እንደተፈወሱ፤ ምሪት እንዳገኙ፤ እንደተማሩ፤ በጓደኝነትህም እንደተባረኩ ማየት ትያልሁ።

አንተ ውስጥ ተመልክቼ እምነትን ሳገኝ ከአንተ አርአያነት የተነሣ ሌሎችም እምነትን ሲለማመዱ ሲበረታቱ ማየት ችያለሁ።

አንተ ውስጥ ተመልክቼ እምነትን ሳገኝ ማሳበረሰብና ሀብረተሰቡ በትላቁም በትንሹም ነገር ሲነኩና ሲበረታቱ ማየት ችያለሁ።

አንተ ውስጥ ተመልክቼ እምነትን ሳገኝ የእኔ ቃል ኪዳኖች መፈጸማቸውን የፍቅሪ ሰቦታ የሆኑት በረከቶች መሟላታቸውን አይቻለሁ።

አብሪ መሆን የምፈልገው አንግዲህ እነዚህን ወይም እነዚህን የሚመስሉ የምሰጋና ቃላት ከጌታ አፍ ልትሰማ ትችላለህ ብዬ ለማበረታታት ነው። ማመን ትችላለህ፤ አንቺም ተግባራዊ እምነት መለማመድ ትችያለሽ። ምክንያቱም እርሱ ሊረዳን ሁልጊዜ በቅርባችን ነው ያለው። እምነትህ/እምነትሽ መሆን እንደሚገባው ካልሆነ፤ እርሱ ሊረዳህ ይወዳል፤ ቢረዳሽ ደስ ይለዋል፤ ይህንን እመን፤ አግዚአብሔርን እመነው። የዚህ መጽሐፍ ዋናው ቁም ነገር ይህ ነው፤ አግዚአብሔርን የበለጠ እንድናምነው ለማድረግ። ኑ፤ አብረን በዚህ የእምነት ልምምድ እንሂድ... አግዚአብሔርን እንመነው።

ዋቢ መጻሕፍት

Sources used in this Book

Barcly, William. *The Letters to the Corinthians*. Philadelphia: The Westminster Press, 1975.

Buffett, Peter. *Life is What you make it*. Random House, Inc., New York, 2010.

Carpenter, Humphery. *The Inklings*. Boston: Houghton Mifflin Co., 1979.

Cowman, Mrs. Charles E. *Stream in the Desert Vol. 2*. Grand Rapids: Zondrivan, 1966.

DeArtega, William. *Quenching the Spirit*. Lake Mary, Fla. Creation House, 1992.

Edman V. Raymond. *They Found the Secret*. Grnad Rapids: Zondrivan, 1960.

Flynn, Mike. *The Mustard Seed Book*. Grand Rapids, Choosen Books, 1995.

Floyd, McClung. *Finding Friendship with God*. Ann Arbor, MI. Vine Books, 1992.

Flynn, Mike. *Holy Vulnerability*. Grand Rapids, Choosen Books, 1990.

Graham, Billy. *Just As I Am*. Harper Collins Publishers, New York, 1997.

Grubb, Norman. *Touching the Invisible*. Ft. Washington, Pa: Christian Literature Crusade, 1978.

Lawrence, Brother. *The Practise of the Presence of God*. White Plains, NY: Peter Pauper Press Inc., 1963.

Lewis, C.S. *Christian Reflections*. Edited by Walter Hooper. Grand Rapids: Eerdmans. 1967.

MacDonald, George. *Life Essential*. Wheaton: Harlord Shaw Publishers. 1974.

MacDonald, George. *Unspoken Sermons* 3 vol. Eureka, CA. Sunrise Books Publishers, 1989.

Meyer, Joyce. *How to Hear From God*. Warner Faith, Time Warner Group. USA, 2003.

Nee, Watchman. *What Shall This Man Do?* Ft. Washington, Pa.: Christian Literature Crusade, 1961.

Phillips, Michael R. *George MacDonald*. Minneapolis: Bethany House Publishers, 1987.

Shelley, L. Bruce. *Church History In Plain Language*. Wood Pulishing. Dallas, 1982.

Tittmann, George F. *What Manner of Love*. New York: Morehouse-Barlow Co. 1959.

Vine, W.E. *An Expository Dictionary of New Testament Words*. Grand Rapids Fleming H. Revell, 1966.

Williams, Charles, *War in Heaven*. Grand Rapids: Eerdmans, 1949.

ሰይፉ ከበደ. *የፈውስ ኪዳን*. Devine Power Evangelical Ministries. Riverside, CA. 2003.

ስለ መጽሐፉ አስተያየት ቢኖርዎት ወይም

መጽሐፉን ለማግኘት በሚከተለው አድራሻ ሊደርሱን ይችላሉ

መንግሥቱ ለማ

3023 Becket St.

Pearland, TX. 77584

(713) 436-3110

mlemma_2000@yahoo.com